

Filozofická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci
Katedra žurnalistiky

**ZOBRAZENÍ HISPÁNSKÉ MENŠINY
V AMERICKÝCH MÉDIÍCH**

The Portrayal of Hispanic Minority in American Media

Bakalářská diplomová práce

Michaela KRÝDOVÁ

Vedoucí práce: Mgr. Renáta SEDLÁKOVÁ, Ph.D.

Olomouc 2015

Čestné prohlášení:

Prohlašuji, že jsem tuto diplomovou práci vypracovala samostatně na základě uvedených pramenů a literatury.

Konečný počet znaků: 78 640

V Olomouci dne: 16. dubna 2015

.....

Michaela Krýdová

Na tomto místě bych chtěla poděkovat Mgr. Renátě Sedlákové, Ph.D. za podnětné rady a připomínky.

Abstrakt

Tato přehledová stať se zabývá způsobem, jakým jsou v amerických médiích reprezentováni příslušníci hispánské národnostní menšiny. Na základě rešerše anglicky psaných studií jsou zjišťovány údaje o četnosti zobrazení a nejčastějších tématech v anglicko-jazyčných novinách a televizních stanicích. V první části práce se zabýváme vymezením pojmu „Hispanec“, asimilací a diskriminací příslušníků hispánské populace na území USA. V druhé polovině se pak věnujeme představení pěti vybraných studií mediální reprezentace Hispanců, jejichž poznatky jsou následně shrnuty a porovnány v diskuzi. Z výsledků výzkumů shodně vyplývá, že americká média věnují příslušníkům hispánské menšiny pouze minimum prostoru, jednoznačné stanovení dominantních témat je však problematické.

Klíčová slova

Hispanci/Latinoameričané, média, noviny, televizní stanice, zobrazení, četnost, témata

Abstract

This survey investigation focuses on the manner in which Hispanic minority is represented in the American media. It is based on research of existing surveys and also determines the frequency of coverage and the most frequently presented topics in English language newspapers and on English language television stations. In the first part of the thesis we define the term „Hispanic” and we discuss Hispanic assimilation and discrimination in the USA. In the second part we present five selected surveys of Hispanic media portrayal, the results of which are then summarized and compared. According to the results of analyses, Hispanics are underrepresented in American media, however it is very difficult to state what the major topics are.

Key words

Hispanics/Latinos, media, newspapers, television stations, coverage, frequency, themes and topics

Obsah

1. Úvod	4
2. Hispánci v USA	5
2.1 Základní údaje.....	5
2.2 Hispánská menšina v USA v rámci procesu asimilace.....	7
2.3 Diskriminace příslušníků hispánské menšiny v USA.....	12
3. Zobrazení příslušníků hispánské menšiny v amerických médiích	13
3.1 Teoretické východisko	13
3.2 Představení studií	14
3.2.1 Normativní mulaté: Tisk, Hispánci a rasové klima v nových oblastech imigrace	14
3.2.2 Rasa a etnicita ve zpravodajství lokálních televizních stanic: Rámcování, přidělování reportáží a výběr zdrojů	19
3.2.3 Hispánci v mainstreamových médiích: Případová studie zobrazení v hlavním jihozápadním deníku	22
3.2.4 Zpráva Network Brownout 2006: Obraz Hispánců a hispánských témat ve zpravodajství televizních stanic, 2005	26
3.2.5 Informování o imigraci: Obsahová analýza zobrazení mexické imigrace v hlavních amerických novinách.....	29
4. Diskuze	33
5. Závěr.....	37
6. Seznam literatury.....	38

1. Úvod

Koexistence mnoha odlišných kultur je po staletí jedním ze symbolů americké národní identity. Stejně jako pro první osadníky v 17. století představují Spojené státy americké v dnešní době „zemi neomezených možností garantující náboženské i politické svobody“ pro statisíce nově příchozích imigrantů z celého světa.

Nejpočetnější menšinou na území USA je populace obyvatel hispánského původu. Podle současných odhadů by měli Hispánci v roce 2060 tvořit téměř třetinu amerických obyvatel (Colby a Ortman, 2015, s. 9). S vzrůstajícím počtem příslušníků menšiny souvisí potřeba zkoumat, jakým způsobem jsou Hispánci reprezentováni v amerických médiích a to za předpokladu, že média, fungující v systému dominantních ideologií, dnes slouží lidem jako primární zdroj informací o vnějším světě (Burton a Jiráček, 2001, s. 19).

V USA se pozornost odborníků dlouhodobě upírala na mediální obraz afroamerické populace. Gilens (1996) doložil v analýze článků a fotek na téma chudoby, které publikovaly americké zpravodajské týdeníky v letech 1988 až 1992, že Afroameričané byli reprezentováni jako nezaměstnaní jedinci a osoby žijící pod hranicí chudoby výrazně častěji, než podle vládních statistik v tehdejší době skutečně byli.

Dixon a Linz (2000) zkoumali četnost zobrazení pachatelů trestných činů s ohledem na jejich rasu ve zpravodajství lokálních televizních stanic vysílajících z města Los Angeles v Kalifornii. Také v tomto případě zjistili autoři nadměrnou reprezentaci afroamerických delikventů v porovnání s pachateli europoidní rasy i oficiálními policejními záznamy o kriminalitě. Zobrazení delikventů tmavé pleti pak u bílé populace přispívá k tvorbě negativních postojů vůči Afroameričanům, což ve své studii dokládají Gilliam, Jr. a Iyengar (2000). Na základě těchto zjištění se proto domníváme, že mediace nepravdivých sdělení o osobách hispánského původu může rovněž ovlivnit utváření názorů na tuto menšinu.

Cílem naší bakalářské práce je představit obraz příslušníků hispánské menšiny v nefiktivních sděleních amerických médií a to s ohledem jak na míru reprezentace Hispánců v porovnání s jejich reálným zastoupením v americké společnosti, tak na nejčastěji zobrazovaná témata. Uvedeného cíle bude dosaženo pomocí rešeršní studie odborných statí, které se zabývají reprezentací Hispánců v anglicko-jazyčných amerických novinách a na televizních stanicích.

2. Hispánci v USA

2.1 Základní údaje

Vymezení pojmu „Hispánec“ a počet příslušníků etnika v USA

Americký úřad pro sčítání lidu definuje Hispánce¹ nebo Latinoameričana jako „osobu kubánského, mexického, portorikánského, jihoamerického, středoamerického nebo jiného španělského původu či kultury, která může být jakékoliv rasy“² (Ennis et al., 2011, s. 2).

Podle dat z posledního sčítání lidu v roce 2010 žilo ve Spojených státech amerických 308 745 538 obyvatel, z čehož 50 477 594 (16,3 %) osob se označilo jako příslušníci hispánské menšiny. Oproti sčítání v roce 2000 vzrostl jejich počet o 43 %. Nejpočetnější hispánské skupiny v USA podle národnosti jsou Mexičané (31 798 258 osob, 63 % všech Hispánců), Portorikánci (4 623 716 osob, 9,2 %) a Kubánci (1 785 547 osob, 3,5 %). Tyto tři národnosti tvoří tedy dohromady více než 75 % americké hispánské populace³ (tamtéž, s. 3).

Problém pojmenování příslušníků hispánské menšiny

Vzhledem k tomu, že tato práce je založena výlučně na informacích získaných z anglicky psaných zdrojů, považujeme za zásadní zabývat se nejprve problematikou pojmenování příslušníků hispánské menšiny v anglickém jazyce podrobněji.

Na rozdíl od češtiny, která k souhrnnému označení osob latinskoamerického původu upřednostňuje pojem „Hispánec“ před významově širším „Latinoameričanem“ (Český národní korpus – SYN, [b.r.]), v angličtině jsou termíny „Latino“ a „Hispanic“ často volně zaměňovány.

Online verze anglického slovníku Merriam-Webster definuje „Hispanic“ jako přídavné jméno „vztahující se k obyvatelům, jazyku nebo kultuře Španělska, či Španělska a Portugalska“ nebo také jako podstatné či přídavné jméno „vztahující se k osobě obvykle latinskoamerického původu nebo označující jedince tohoto původu žijícího na území USA, zejména Kubánce, Mexičany a Portorikánce“ (Merriam-Webster, 2015a). Termín začal pro své účely oficiálně používat Americký úřad pro sčítání lidu v 70. letech 20. století. Na

¹ Pojem „Hispánec“ vnímáme jako označení národnosti, proto jej v této práci píšeme s velkým počátečním písmenem.

² Citace z anglicko-jazyčných zdrojů jsou uváděny ve překladech autorky.

³ Odhady Amerického úřadu pro sčítání lidu z června 2013 uvádí počet Hispánců v USA přesahující již 54 000 000 osob (17 % obyvatel). Procentuální zastoupení nejpočetnějších hispánských národností v témže roce pak bylo 64 % pro Mexičany, 9,4 % pro Portorikánce a 3,8 % pro Salvadořany, kteří tak podle odhadů jen velmi těsně převýšili počet Kubánců (3,7 %) (U.S. Census Bureau, 2014).

formulářích pro sčítání lidu se poprvé objevil v roce 1980. Tehdejší otázka zněla: „*Je tato osoba španělského/hispánského původu?*” (Cohn, 2010).

Podle některých odborníků je označení „Hispanic“ problematické, protože může odkazovat k tradici španělské kultury a kolonizaci, čímž snižuje význam původní latinskoamerické kultury (Comas-Díaz, 2001, s. 116; González a Gándara, 2005, s. 394).

Pojem „Latino“ vymezuje slovník Merriam-Webster jako „*osobu narozenou nebo žijící ve Střední nebo Jižní Americe či Mexiku, nebo obyvatele USA, jehož rodina je původem ze Střední nebo Jižní Ameriky či Mexika*“ (Merriam-Webster, 2015b). V původním nejširším smyslu označoval termín obyvatele jakékoliv země, jejíž oficiální jazyk pochází z Latiny. Pojem vznikl v 19. století v Evropě jako snaha některých zemí v čele s Francií vymezit se proti dominanci anglofonního světa (González a Gándara, 2005, s. 393).

Od roku 2000 je termín rovněž součástí amerického formuláře pro sčítání lidu. Obyvatelé tak při posledním sčítání v roce 2010 odpovídali na otázku: „*Je tato osoba hispánského, latinskoamerického nebo španělského původu?*“ (Ennis et al., 2011, s. 1). Označení „Latino“ představuje přirozeně vzniklou alternativu k pojmu „Hispanic“ vytvořenému americkými úřady (Valdeón, 2013, s. 120).

Za nejvíce relevantní můžeme v otázce pojmenování považovat názor a preference samotných příslušníků hispánské menšiny. Pokud si mohou svobodně vybrat, preferuje 54 % Hispánců, jsou-li nazýváni podle konkrétní země svého původu např. Mexičan, Kubánek, atd. V případě výběru pouze mezi variantou „Latino“ a „Hispanic“ neupřednostňuje polovina Hispánců výrazněji jedno pojmenování na úkor druhého, 33 % preferuje označení „Hispanic“ a 15 % termín „Latino“ (Lopez, 2013). Lze tedy říci, že sami příslušníci menšiny preferují spíše termín „Hispanic“ před „Latino“, což je v souladu s českým územ.

Problém pan etnického konceptu

Jak je tedy patrné, termín „Hispánec“ slouží jako univerzální označení pro vysoce heterogenní skupinu jedinců rozdílné národnosti, rasy, kultury a socioekonomického statusu. Hispánská menšina v USA je tvořena jak imigrací příslušníků 20 různých španělsky mluvících národů, tak potomky původních obyvatel území osídleného Španěly, které dnes patří USA. Svůj význam navíc označení získává pouze na území USA, mimo jejich hranice vystupují Hispánci jako příslušníci jednotlivých států Latinské Ameriky např. Mexičané, Nikaragujci atd., v případě nejširšího vymezení pak také jako obyvatelé Španělska.

Někteří odborníci proto relevantnost pan etnického konceptu „hispánství“ zpochybňují. José Padilla (1985, cit. podle Sandoval a Ortiz, 2006, s. 6) zjistil na konci 70. let minulého století při zkoumání vzájemného působení mezi Portorikánci a Mexičany, že obě tyto skupiny sdílely vědomí nadnárodní hispánské identity („*Latinismo*“), avšak toto uvědomění bylo silně závislé na konkrétní situaci. Lopez a Espiritu (1990, cit. podle Sandoval a Ortiz, 2006, s. 7) pak uvádějí, že při tvorbě pan etnického konceptu je důležitější přítomnost jednotlicích prvků v oblasti sociální struktury, jako je příslušnost k určité rase, generaci a třídě, než sdílená kultura. S ohledem na rozdílný socioekonomický status příslušníků jednotlivých hispánských národností tak existenci společné pan etnické identity popírají.

Na druhou stranu jsou zde však faktory, které osoby pocházející z různých států Latinské Ameriky spojují. Kromě již výše zmíněného přístupu americké administrativy, jež nadnárodní koncept používá pro účely sčítání lidu a zdanění, se jedná zejména o užívání společného jazyka španělštiny⁴ a sdílení zkušeností se „*sociohistorickými procesy*“ (Suárez-Orozco a Páez, 2002, s. 9) jako jsou imigrace, měnící se mezinárodními vztahy mezi USA a Latinskou Amerikou a narušení vztahů mezi rasami, které jsou v USA tradičně založeny na binární opozici.

V rámci tohoto přístupu, pokládáme za významný spojující prvek rovněž proces asimilace, jež je definován jako „*obecné sbližování sociálních, ekonomických a kulturních vzorců odlišných skupin*“ (Alba a Nee, 2003, cit. podle Iceland a Scopilliti 2008, s. 80). Jedinečnost asimilace jako pojícího faktoru tkví ve skutečnosti, že ač ji podstupují všichni příslušníci hispánské menšiny, míra ovlivnění se liší pro konkrétní národnostní skupiny i jednotlivce. S ohledem na cíl naší práce je pak důležité uvést, že určité aspekty asimilace Hispánců úzce souvisí s metodikou níže představených studií a ovlivnily i jejich samotné zařazení do naší přehledové stati. Z těchto důvodů pokládáme za vhodné věnovat se asimilaci Hispánců na území USA detailněji.

2.2 Hispánská menšina v USA v rámci procesu asimilace

Úroveň asimilace je možné posuzovat podle čtyř kritérií: socioekonomického statusu, prostorové koncentrace, znalosti jazyka a podílu smíšených manželství (Waters a Jiménez, 2005, s. 107–108).

⁴ Z tohoto důvodu nebývají mezi Hispánce zařazováni Brazilci.

Údaje o socioekonomickém statusu Hispánců

Popsat socioekonomický status příslušníků hispánské menšiny žijících na území USA je vzhledem k jejich různorodosti složité. Nejprve se zaměříme na vybrané faktory, které utváří vrozený a získaný status Hispánců v americké sociální struktuře.

Faktory ovlivňující status vrozený

Z prvků konstituujících vrozený status jedince, čili složek, které jedinec nemůže ovlivnit, je u Hispánců důležité zmínit klasifikaci rasy. Podle Amerického úřadu pro sčítání lidu může být příslušník hispánské menšiny jakékoliv rasy. Termín „Hispánc“ tedy slouží výlučně k označení etnicity. Samotní Hispánci však mezi významy obou konceptů často nerozlišují a používají termín proměnlivě pro etnická i rasová sebeurčení, jež navíc v čase mění (Rodríguez, 2000, cit. podle Golash-Boza a Darity, Jr, 2008, s. 902).

Obecně lze říci, že čím více jsou Hispánci v USA asimilováni (pobývají v USA delší dobu, ovládají anglický jazyk) a čím tmavší mají plet, tím větší je šance, že k sebeurčení své rasy zvolí označení mimo tradiční kategorie (Golash-Boza a Darity, Jr, 2008, s. 926). Při sčítání lidu v roce 2010 se 53 % Hispánců označilo za bělochy, 2,5 % za Afroameričany a 36,7 % zvolilo variantu jiné rasy (Humes et al., 2011, s. 6). Vysoké zastoupení příslušníků hispánské menšiny v poslední jmenované skupině vede některé odborníky k názoru, že se Hispánci tímto svým výběrem snaží vymezit proti dominantnímu binárnímu systému rozlišení ras v USA a vytvořit novou kategorii, do níž by spadali asimilovaní příslušníci menšiny tmavší pleti, zatímco většina ostatních Hispánců by sebe sama nadále klasifikovala jako bělochy (Frank et al., 2010, s. 395).

Faktory ovlivňující status získaný

Získaný status osoby, který je formován jedincem samotným, je tvořen mnoha činiteli. My se budeme detailněji zabývat vzděláním, zaměstnáním a národností Hispánců.

V oblasti vzdělání nacházíme rozdíly mezi Hispánci a příslušníky majoritní americké společnosti. Hispánci absolvují v průměru méně let školní docházky. Podle výzkumníků z nezávislého institutu Pew Research Center získalo v roce 2012 vysokoškolský diplom 32,6 % bělochů nehispanického původu ale jen 13,9 % Hispánců (Brown a Patten, 2014). Hispánské děti a mládež také dosahují horších studijních výsledků (Hemphill a Vanneman, 2011, s. iii–v) a mají, i přes klesající tendenci, stále nejvyšší procento studentů vyloučených ze středních škol (National Center for Education Statistics, 2014).

Úroveň vzdělání se liší mezi příslušníky jednotlivých hispánských národností a Hispánci narozenými na území USA a imigranty. Největší počet absolventů bakalářských

programů mají Kubánci (Brown a Patten, 2013a), nejméně Mexičané⁵ (Brown a Patten, 2013b). Hispánci narození v USA jsou pak obecně vzdělanější než přistěhovalci (Brown a Patten, 2014).

Nízká úroveň vzdělání Hispánců představuje nejvýznamnější faktor pro výběr zaměstnání. Příslušníci menšiny jsou nepoměrně často zastoupeni na pozicích s nízkým platem, které nevyžadují odbornou kvalifikaci. Jedná se zejména o dělnické profese v zemědělství, potravinářském průmyslu a stavebnictví. Mnoho Hispánců pracuje také v sektoru služeb. S pracovním zařazením souvisí i vyšší míra ohrožení chudobou, ve které žije 23,5 % Hispánců při celonárodním průměru 14,5 % (DeNavas-Walt a Proctor, 2014, s. 12).

V oblasti zaměstnání rozdíly mezi konkrétními hispánskými skupinami přetrvávají. Kubánci a Hispánci pocházející z USA se svým rozložením do profesních skupin nejvíce přibližují nehispánským bělochům, zatímco osoby mexického a portorikánského původu a neasimilovaní imigranti mají vyšší podíl pracovníků na dělnických pozicích (Kochhar, 2005).

Hispánská menšina zahrnuje jak jedince narozené v USA, tak osoby, které do této země legálně nebo ilegálně imigrovaly z Latinské Ameriky. Počet rodilých Hispánců (64,5 %) výrazně převyšuje počet přistěhovalců a představuje v současné době hlavní zdroj přírůstku hispánského obyvatelstva (Krogstad a Lopez, 2014). V této souvislosti je důležité zdůraznit specifické postavení Portorikánců mezi ostatními Hispánci. Portoriko je státem volně přidruženým k USA. Jeho obyvatelé automaticky disponují portorikánským i americkým občanstvím.

Nejvyšší počet ilegálních imigrantů přichází každoročně z Mexika. V roce 2010 tvořili Mexičané 58 % všech přistěhovalců, kteří v USA pobývali nelegálně (Passel a Cohn, 2011). Status ilegálního migranta ovlivňuje začlenění jedince do sociální struktury, neboť bývá spojen s nižším dosaženým vzděláním, nižšími příjmy, horším pracovním zařazením a větším ohrožením chudobou.

Prostorová koncentrace hispánského obyvatelstva

Geografické rozptýlení Hispánců v USA se v současné době zásadně mění. Různé národnostní skupiny Hispánců se tradičně usídlovaly v různých lokalitách. Zatímco

⁵ Srovnání jednotlivých národností provádíme vždy mezi Mexičany, Kubánci a Portorikánci, jež tvořili podle posledního oficiálního sčítání lidu v roce 2010 více než 75 % americké hispánské populace.

Mexičané obývají primárně jihozápadní státy USA jako Texas a Kalifornie, Kubánci žijí na Floridě a Portorikánci v severovýchodních státech jako je New York.

V 80. let 20. století směřovalo více než 75 % mexických imigrantů do Kalifornie a Texasu a téměř 50 % ostatních hispánských imigrantů do Kalifornie a New Yorku (Massey a Capoferro, 2008, s. 38). Od 90. let 20. století však dochází kromě koncentrace Hispánců, zejména Mexičanů, v tradičních destinacích také k jejich rozptýlení do nových lokalit, kterými jsou především státy jihu (Severní Karolína, Virginie, Georgia) a středozápadu (Minnesota, Arkansas). V těchto oblastech se počet hispánských obyvatel mezi lety 1990 a 2000 často i zdvojnásobil, v Severní Karolíně dosáhl téměř 400% nárůstu (Tippett, 2014).

Zvýšená různorodost v místech usídlení, která není spjata pouze s příchodem nových imigrantů, ale také s vnitřní migrací Hispánců, má podle Masseyho a Capoferrové (2008, s. 32–33) několik možných ekonomických a legislativních důvodů. Mnohá průmyslová odvětví, v nichž Hispánci tradičně nachází uplatnění, jako maso zpracující a dřevozpracující průmysl a stavařství přesunuly svou činnost do nových lokalit za účelem snížení nákladů. Poptávka po málo kvalifikovaných dělnících najímaných skrze zprostředkovatele a ochotných pracovat za nízkou mzdou je pak tím, co Hispánce motivuje potenciální zaměstnavatele následovat.

Druhým významným faktorem jsou změny imigračních zákonů. V roce 1986 vstoupil v platnost Immigration Reform and Control Act (IRCA). Zákon penalizoval zaměstnávání ilegálních imigrantů, zvyšoval financování kontroly hranice s Mexikem a amnestoval ilegální přistěhovalce, kteří na území USA pobývali souvisle od roku 1982. Právě amnestie zapříčinila náhlý nárůst nabídky legální pracovní síly, zatímco poptávka po ní zůstala neměnná. Hispánci, kteří nyní již svým pobytem v USA neporušovali zákony, mohli volně přesídlit do jiných lokalit (tamtéž, s. 28–29).

Další možným důvodem pro odchod Hispánců z jimi tradičně obývané Kalifornie byla Kalifornská propozice 187. Návrh zákona, schválený v referendu obyvateli státu v roce 1994, zakazoval ilegálním imigrantům využívat veřejnou zdravotnickou péči, veřejné školství a další sociální služby jako vyplácení sociálních dávek v Kalifornii. Přestože federální soud shledal většinu návrhu jako protiústavní, jednalo se podle Masseyho a Capoferrové (2008, s. 29–30) o signál, že Hispánci v Kalifornii nejsou vítáni.

Posledním faktorem ovlivňujícím rozptýlení Hispánců v USA byly zásahy proti ilegálním imigrantům ve městech San Diego v Kalifornii a El Paso v Texasu, které slouží jako hraniční přechody do USA. V důsledku těchto akcí se nejen snížila imigrace do

uvedených států, ale ilegální hispánští imigranti si také ke vstupu do země zvolili přechody v jiných státech (tamtéž, s. 30–32).

Usídlení Hispánců v USA lze tedy stručně charakterizovat z hlediska tradičních destinací, kde dochází k největšímu nárůstu jejich celkového počtu a rovněž z pohledu nových lokalit, které představují místa s nejrychlejším tempem růstu.

S prostorovou koncentrací hispánské menšiny, potažmo s její asimilací, souvisí také stupeň rezidenční segregace od americké nehispánské bělošské populace. Rezidenční segregace slouží k označení „*míry, do jaké se různé skupiny obyvatel usazují v různých částech města*“ (White, 1987, cit. podle Iceland a Nelson, 2008, s. 742). V metropolitních oblastech, kde většina Hispánců žije, jsou tito odděleni od nehispánské bělošské populace méně než Afroameričané, avšak na rozdíl od nich se úroveň hispánské rezidenční segregace v čase nesnižuje.

Míra vyloučení pak přímo závisí na dalších prvcích asimilace, především však na barvě pleti jedince. Zatímco příslušníci hispánské menšiny narození na území USA, s vyšším socioekonomickým statusem a lepší znalostí anglického jazyka jsou rezidenční segregací ohroženi méně, nejvyšší stupeň vyloučení bývá připisován Hispáncům tmavé pleti (Iceland a Nelson, 2008, s. 751–752; Iceland a Scopilliti, 2008, s. 91).

Jazykové kompetence příslušníků hispánského etnika

Podle výzkumu odborníků z Pew Research Center mluví španělsky 82 % Hispánců a anglicky 61 % z nich (Taylor et al., 2012). Volba užívaného jazyka úzce souvisí s generací, ke které Hispánci náleží. Příslušníci první generace⁶ ovládají častěji španělský než anglický jazyk. U třetí generace Hispánců⁷ převládá naopak znalost angličtiny nad španělštinou. Mnoho příslušníků hispánské menšiny je také bilingvních. Tento jev je typický zejména pro druhou generaci Hispánců⁸ (tamtéž).

Smíšená manželství Hispánců

Počet manželství, která Hispánci uzavírají s jedinci jiných ras či etnik, roste. Podle výzkumu z roku 2010 vstoupilo do smíšeného manželství 26 % osob hispánského původu (Wang, 2012, s. 1). Sňatek s partnerem jiné rasy nebo etnika upřednostňují Hispánci narození v USA (tamtéž, s. 9).

⁶ V daném výzkumu jedinci narození mimo území USA (Taylor et al., 2012).

⁷ V daném výzkumu jedinci narození na území USA, jejichž rodiče se rovněž narodili v USA (tamtéž).

⁸ V daném výzkumu jedinci narození na území USA, jejichž rodiče se však narodili mimo území USA (tamtéž).

2.3 Diskriminace příslušníků hispánské menšiny v USA

Vzhledem k vymezení termínu „Hispanec“ na základě etnické příslušnosti jedince se budeme zabývat diskriminací etnickou. Americká Komise pro rovné pracovní příležitosti (EEOC) definuje tento typ diskriminace jako *„negativní zacházení s osobami (žadatelé o práci nebo zaměstnanci) na základě jejich původu z určité země nebo části světa, na základě jejich etnicity, akcentu, nebo zdání určité etnické příslušnosti“* (EEOC, [b.r.]a).

Ve výzkumu v roce 2010 uvedlo 34 % dotázaných Hispanců, že se v minulých pěti letech stali buď oni sami, nebo osoby z jejich blízkého okolí, obětí diskriminace. Za zásadní problém ji považovalo 61 % hispánských respondentů. Nejčastějšími důvody diskriminace jsou imigrační status a další faktory spojené s mírou asimilace jedince jako jsou úroveň znalosti anglického jazyka, výše příjmu a úroveň dosaženého vzdělání. S ohledem na věk pociťují nerovné zacházení nejvíce mladí lidé ve věku 18–29 let (Lopez et al., 2010).

Z národnostního hlediska jsou nejčastěji diskriminováni Portorikánci (40 %), nejméně Kubánci (16 %) (Peréz et al., 2008, cit. podle Córdova a Cervantes 2010, s. 261). S projevy hispánské diskriminace se setkáváme ve školách, v zaměstnání, v oblasti bydlení i v médiích. Na druhou stranu počet obětí nenávistných trestných činů spáchaných proti osobám na základě jejich hispánské etnicity od roku 2010 klesá (Hate Crime Statistics, [b.r.]).

Jak již bylo uvedeno, příslušníci hispánské menšiny mohou být jakékoliv rasy. Etnická diskriminace se tak v jejich případě může překrývat s diskriminací rasovou, kterou lze definovat jako *„negativní zacházení s jedincem (žadatelem o práci nebo zaměstnancem) na základě jeho příslušnosti k určité rase nebo kvůli osobním rysům spojených s rasou (jako jsou vlasová textura, barva kůže nebo určité rysy v obličeji)“* (EEOC, [b.r.]b). Z rasového hlediska jsou znevýhodněni Hispanci tmavé pleti, u kterých je diskriminace spojena také s nižším socioekonomickým statusem.

3. Zobrazení příslušníků hispánské menšiny v amerických médiích

3.1 Teoretické východisko

V následující části práce se budeme zabývat tím, jakým způsobem jsou Hispánci zobrazeni v amerických médiích. Téma považujeme za podstatné zejména proto, že mediální obraz příslušníků hispánské menšiny může významně ovlivňovat formování názorů na ně. Teoretickým východiskem tohoto předpokladu je pro nás teorie *nastolování témat* (agenda setting) Maxwella McCombse a Donalda Shawa.

Autoři zkoumali v roce 1968 v americkém městě Chapel Hill, zda zpravodajská sdělení zprostředkovaná médií ovlivňují, jaká témata v souvislosti s prezidentskými volbami považují za důležitá nerozhodnutí voliči. Vycházeli přitom z myšlenek Waltera Lippmanna, který ve svém díle *Public Opinion* z roku 1922 označil média za klíčový zdroj poznání skutečností, s nimiž jedinec nemá přímou zkušenost. Média podle Lippmanna (1922, cit. podle McCombs, 2009, s. 109) ovlivňují, jak porozumíme faktům skrze vytváření „obrazů v našich hlavách“. V souladu s Lippmannovým tvrzením zjistili McCombs a Shaw ve svém výzkumu shodu mezi mediální a veřejnou agendou, což je následně vedlo k vytvoření uvedené teorie.

McCombs a Shaw rozlišují agendu prvního a druhého stupně. Na první úrovni podle nich dochází k výběru témat (*objektů*), jež budou média zobrazovat a kterým tak budou lidé věnovat pozornost, zatímco druhý stupeň představuje reprezentaci vybraných prvků (*atributů*) tématu na úkor jiných, čímž je ovlivněn způsob, jakým příjemci téma pochopí (McCombs, 2009, s. 113). Média tak z tohoto pohledu ovlivňují nejen pouze to „na co máme myslet, ale také jak přemýšlet o některých objektech“ (tamtéž). Nastolování agendy atributů autoři dále spojují s procesem *rámcování* (framing), při němž dochází k upřednostňování určitých *mikroatributů*, jež následně ustavují *makroatributy* neboli rámce (McCombs a Ghanem, 1991, cit. podle McCombs, 2009, s. 134).

Hlavní význam utváření mediální agendy na prvním i druhém stupni pak spočívá v předpokladu, že média mohou jejím prostřednictvím formovat postoje, případně i chování jedince. Proces tzv. *usměrňování* (priming) doložila řada navazujících výzkumů nejen z oblasti politiky. Iyengar a Simon (1997, cit. podle McCombs, 2009, s. 180) zjistili například ve své studii mediální reprezentace války v Perském zálivu, že lidé, kteří byli vystaveni mediálním obsahům, v nichž bylo jako možné východisko z konfliktu akcentováno použití vojenské síly, s tímto souhlasili častěji než s jinými formami řešení

situace. Blood a Phillips (1997, cit. podle McCombs, 2009, s. 184) pak ve svém výzkumu z let 1980–1993 uvádí, že v době kdy titulky deníku *The New York Times* informovaly o špatném stavu americké ekonomiky, kupní síla klesala, naopak však rostla, pokud nadpisy obsahovaly pozitivní informace.

3.2 Představení studií

V této části práce se věnujeme představení pěti studií zabývajících se zobrazením hispánského etnika v amerických médiích. Předkládané statě jsou prezentovány formou shrnutí nejdůležitějších informací s ohledem na jejich teoretická východiska, použitou metodiku, zjištěné výsledky a závěry. Studie byly vybrány na základě několika kritérií. Naším záměrem bylo pracovat s analýzami, jejichž autoři zkoumali obraz Hispánců v různých typech médií, která navíc měla rozdílný geografický rozsah působnosti a fungovala v oblastech s různě velkým zastoupením Hispánců v populaci. Dalším faktorem, jež jsme se snažili při výběru zohlednit, byla rovněž rozmanitost časových období, ve kterých analýzy probíhaly, a délka výzkumů samotných.

Předkládané studie se tedy zabývají zobrazením Hispánců jak na televizních stanicích, tak v novinách, v regionálních, lokálních i celostátně působících médiích, v tradičních hispánských destinacích i lokalitách, kde počet příslušníků menšiny nedosahuje celoamerického průměru a to od 80. let minulého století až do roku 2009. Domníváme se, že díky tomuto přístupu je pak možné lépe stanovit závěry širší platnosti a případné vývojové tendence i při vysoce limitovaném počtu zdrojů, jaký s ohledem na rozsah naší vlastní práce představuje pět níže popsaných studií.

3.2.1 Normativní mulaté: Tisk, Hispánci a rasové klima v nových oblastech imigrace José A. Padín (2005)

José A. Padín se ve své studii regionálního listu *The Oregonian*, jenž vychází ve státě Oregon⁹, zaměřil na způsob, jakým média ovlivňují přijetí hispánských imigrantů do společnosti skrze jejich začlenění do rasové struktury, která je v USA tradičně vnímána jako binární.

Východiska

Autor předpokládá, že přijetí imigrantů dominantní společností probíhá za určitých podmínek. „*Kontext přijetí*“ je podle něj „*utvářen politikou a institucemi, které se zabývají*

⁹ Hispánci zde v roce 2010 tvořili 12 % populace, což je hodnota pod celoamerickým průměrem (Demographic Profile of Hispanics in Oregon, 2011, [b.r.]).

problematikou imigrace a přítomností nebo absencí sítí vztahů mezi příslušníky etnika“ (Padín, 2005, s. 49). Asimilaci imigrantů tedy ovlivňují svými obsahy také média, a to zejména lokální a regionální tisk, který američtí čtenáři novin používají jako zdroj informací ve více než 90 % případů (Nielsen Media Research, 2002, cit. podle Padín, 2005, s. 50).

Podle Padína se média svou tvorbou přímo podílí na realizaci novodobého rasismu. Ten má často symbolický charakter a jeho základem jsou odlišné kulturní zvyklosti daného etnika nebo rasy spíše než genetické rozdíly (Bobo, 2001, cit. podle Padín, 2005, s. 52–53). Příslušníci jiné než bílé nehispanšské populace jsou pak reprezentováni stereotypně (např. Dixon and Linz, 2000a, 2000b; Eschholz et al., 2003, cit. podle Padín, 2005, s. 53), neboť tvůrci mediálních obsahů reflektují ve svých sděleních jak předsudky oficiálních institucí, jež používají jako informační zdroje (např. Gans, 1979; Fishman, 1980 cit. podle Padín, 2005, s. 53), tak i předsudky příjemců, kterým jsou komunikáty určeny (Glasser a Ettema, 1991; McManus, 1994, cit. podle Padín, 2005, s. 53).

Hypotézy

Hypotézy odvozuje autor v závislosti na čtyřech způsobech, podle nichž může být hispanšská etnicita v rámci svého zařazení do rasové hierarchie v médiích konceptualizována. První hypotéza, již nazývá „*‘začernění’ neboli jednoznačné přisouzení rasy*“ (Padín, 2005, s. 55), předpokládá zobrazení Hispanců v souladu se stereotypním zobrazením afroamerické populace jako problémových jedinců se sklonem ke kriminalitě a závislosti na sociální pomoci státu. Pro tuto možnost nachází autor důkazy v řadě fiktivních i nefiktivních mediálních sděleních (např. Lichter a Amundson, 1996; Dixon a Linz, 2000a, 2000b, cit. podle Padín, 2005, s. 54).

Druhou variantou je „*‘bělení’*“ (Padín, 2005, s. 55), podle kterého nebude charakter zobrazení příslušníků hispanšské menšiny v souladu se způsobem reprezentace Afroameričanů, ale s ohledem na probíhající proces asimilace bude naopak korespondovat se zobrazením bílé nehispanšské populace, její kulturou a hodnotami. Zde autor uvádí příklady mimo mediální realitu jako preferenci Hispanců obývat jiné části města než Afroameričané (např. Bobo a Zubrinsky, 1996; Welch a Sigelman, 2000, cit. podle Padín, 2005, s. 55).

Hypotéza „*podmíněného bělení*“ (Padín, 2005, s. 56) je založena na předpokladu, že Hispanci mohou v americké rasové hierarchii fungovat jako určitý mezistupeň mezi

bělochy a Afroameričany, nebo dokonce vytvořit vlastní svébytnou rasovou kategorii. Jejich mediální obraz pak bude variovat v závislosti na povaze reprezentované skutečnosti.

Poslední hypotézu označuje autor jako „*začlenění Hispánců neboli americkou rasovou depolarizaci*“ (tamtéž). V tomto případě budou média zobrazovat příslušníky menšiny jako součást americké populace, jejíž národní identita tak již nebude spoluutvářena na základě vnímaných rasových odlišností. Podporu pro hypotézu nachází Padín nejnověji v práci Valla a Torrese (2000, cit. podle Padín, 2005, s. 56), kteří roli, již Hispánci v procesu stírání rasových rozdílů plní, vztahují k možnému utváření mezirasových politických uskupení.

Metodika

Předmětem výzkumu se stal obsah regionálního portlandského deníku *The Oregonian*, jenž dosahuje v regionu Pacific Northwest v porovnání s jinými listy nejvyššího nákladu (Audit Bureau of Circulations, 2003, cit. podle Padín, 2005, s. 57). Jako časový rámec studie zvolil autor období od 1. ledna 1988 do 31. prosince 2001 a to zejména proto, že v dané době došlo k významnému nárůstu v počtu nově přichozích hispánských imigrantů do USA. Do vlastní analýzy Padín (2005, s. 57) zahrnul dvě stě článků, které byly náhodně vybrány skrze elektronický archiv listu. Podmínkou pro zařazení textu do studie byla přítomnost termínu „Latino“ či „Hispanic“ v titulku nebo prvním odstavci článku.

Vybrané komunikáty autor následně kódoval podle toho, zda Hispánce zobrazovaly neutrálně, jako přínos pro společnost, nebo jako její přítěž. Texty se smíšenou hodnotou byly umístěny do skupin podle toho, zda v souvislosti s přítomností imigrantů zdůrazňovaly spíše přínos, nebo zátěž (tamtéž).

Do kategorie společenského obohacení zařadil autor články, které reprezentovaly přítomnost příslušníků menšiny jako přínosnou v oblasti ekonomiky, politiky, rozvoje vědy, zapojení se do života obce, zábavy, kultury a sportu. Zobrazoval-li text Hispánce, „*jenž překonal značné překážky, aby dosáhl jisté formy úspěchu*“ (tamtéž, s. 58), patřil takový článek rovněž do výše popsané skupiny textů zobrazující přítomnost příslušníků etnika jako přínosnou.

Do opačné skupiny zátěže spadaly články reprezentující Hispánce v kontextu kriminality, imigrace, zneužívání sociálního systému státu, korupce, nefunkčního rodinného soužití, nedostatečného vzdělání, etnického napětí, konkurence na pracovním trhu a odlišných kulturních zvyklostí (tamtéž).

Výsledky

Provedením analýzy Padín (2005, s. 60) zjistil, že mírnou většinu publikovaných článků (51,8 %) lze zařadit do skupiny, jež reprezentuje přítomnost Hispánců jako obohacující (26,9 %) nebo spíše obohacující (28 %) pro společnost, zatímco do kategorie zobrazující příslušníky menšiny jako přítěž (28 %) či spíše jako přítěž (17,1 %) spadalo 44,5 % textů¹⁰. Neutrální komunikáty pak tvořily pouze 3,7 % zkoumaných článků.

Celkový počet komunikátů o Hispáncích tvořil ve zkoumaném období pouze 0,05 % obsahu listu. Z hlediska časových změn zjistil autor nárůst počtu zobrazení v 90. letech minulého století, jež dává do souvislosti se zvyšujícím se počtem hispánských imigrantů na území USA v dané době. Povaha zobrazení se pak v čase konstantně neměnila, vyjma let, kdy probíhalo sčítání lidu¹¹. V těchto obdobích byl podle autora výrazně častěji zobrazován přínos Hispánců pro společnost (tamtéž).

V rámci svého výzkumu se Padín (2005, s. 62–63) dále detailněji zaměřil na způsob, jakým jsou Hispánci reprezentováni jako přítěž nebo obohacení. Mezi texty zobrazující příslušníky menšiny jako zátěž nebo spíše jako zátěž spadalo nejvíce článků do subkategorie závislosti na sociální pomoci státu (31 %) následované etnickými konflikty (24,1 %) a nedostatečným vzděláním a kriminalitou (shodně 12,6 %). Naopak ve skupině článků, jež informovaly zcela nebo spíše o společenském přínosu Hispánců, dominovala témata zapojení se do života obce (36,8 %), schopnost dosažení stanoveného cíle (17 %), kulturní přínos (15,1 %) a zábava (14,2 %).

Autor si byl rovněž vědom, že zvolené dílčí kategorie nemusí odpovídat interpretaci příjemců, kteří čtené texty klasifikují subjektivně. Z tohoto důvodu se proto rozhodl vytvořit i širší tematické celky a to podle modelu Jeffreyho Alexandra (1992, cit podle Padín, 2005, s. 63), který rozlišuje tzv. „*demokratické a protidemokratické diskurzy*“, v rámci nichž jedinci vymezují sebe jako součást národa v opozici vůči skupinám domněle odlišných osob. Články zobrazující Hispánce jako přítěž tak Padín (2005, s. 64) v tomto pojetí rozděluje na texty reprezentující příslušníky menšiny jako „*zátěž pro daňové poplatníky*“ (49 %) a komunikáty poukazující na jejich „*nevhodné kulturní projevy*“ (59 %), zatímco ve skupině přínosu vytváří autor širší kategorie „*kulturního obohacení*“ (31 %) a „*soběstačnosti a autonomie*“ (57 %).

¹⁰ Autor si je však vědom problematické klasifikace článků obsahujících kladné i záporné informace zároveň, neboť jejich interpretace, jak uvádí, může být zatížena subjektivitou čtení jednotlivých příjemců. V této souvislosti Padín (2005, s. 59) rovněž poukazuje na fakt, že navzdory celkově převažujícímu pozitivnímu zobrazení, „*spojovalo více než 73 % článků hispánskou populaci do určité míry se sociálními problémy*“.

¹¹ Ve zkoumaném období se sčítání lidu konalo v letech 1990 a 2000.

Diskuze

Na základě výsledků výzkumu uvádí Padín (2005, s. 65) pouze slabou podporu pro svou první hypotézu „začernění“. Navzdory velkému počtu článků, které zobrazovaly Hispánce jako břímě, nebyly tématy těchto textů negativní jevy, s nimiž jsou často asociováni příslušníci afroamerické populace (např. problematické rodinné soužití). Celkově navíc převládaly pozitivní obsahy.

Hypotéza „bělení“ byla podpořena částečně. Velký počet článků v širší kategorii schopnosti postarat se sám koresponduje podle autora s hodnotami majoritní společnosti. Na druhou stranu zdůrazňování odlišnosti hispánské kultury, kriminality a závislosti na státní pomoci je v rozporu s danou hypotézou (tamtéž).

Poměrně vyrovnaný počet článků zobrazujících Hispánce jako přínos i zátěž pro společnost však autor považuje za potvrzení platnosti hypotézy „podmíněného bělení“. V souladu s Alexanderovým modelem jsou příslušníci menšiny v závislosti na kontextu reprezentováni někdy jako součást skupiny za předpokladu, že se identifikují s hodnotami majoritní společnosti a jindy naopak jako osoby ztotožňující se s odlišnými, v případě tohoto výzkumu afroamerickými, kulturními zvyklostmi (tamtéž, s. 66–67).

S ohledem na čtvrtou zkoumanou hypotézu zjistil autor, že noviny skrze svůj obsah nespojovaly přítomnost Hispánců s vytvořením „*nového, hybridního, multietnického a multirasového konceptu americké národní identity, jenž stírá tradiční rasové rozdíly*“ (tamtéž, s. 67). Poslední Padínova hypotéza „rasové depolarizace“ tedy potvrzena nebyla.¹²

Závěr

Vysoká četnost zobrazení Hispánců jak v souvislosti s kulturním obohacením a soběstačností, tak naopak ve spojení s kriminalitou, závislostí na sociální pomoci státu a nevhodnými kulturními projevy potvrzuje nejsilněji autorovu výše popsanou hypotézu „podmíněného bělení“.

Na základě těchto zjištění se pak Padín (2005, s. 68–69) domnívá, že ačkoliv přítomnost Hispánců v USA vede k narušení tradičního binárního rasového vymezení, příslušnost k europoidní a afroamerické rase stále slouží jako jasný prostředek k určení, zda jsou hodnoty a kulturní pozadí jedince považovány za kladné nebo záporné.

Autor rovněž upozorňuje na fakt, že pokud ambivalentní zobrazení Hispánců reflektuje socioekonomické rozdíly mezi příslušníky různých ras a etnik, může ve

¹² Jsme si vědomi autorova nejednoznačného potvrzení/vyvrácení jednotlivých stanovených hypotéz. S ohledem na informace prezentované v závěru Padínovy práce se domníváme, že za jedinou skutečně prokázanou lze považovat pouze hypotézu „podmíněného bělení“.

společnosti dojít k nárůstu napětí mezi jednotlivými skupinami, což dokládá právě ono zjištěné vysoké procento negativních článků o příslušnících hispánské menšiny (tamtéž).

3.2.2 Rasa a etnicita ve zpravodajství lokálních televizních stanic: Rámcování, přidělování reportáží a výběr zdrojů

Paula M. Poindexterová, Laura Smithová a Don Heider (2003)

Paula M. Poindexterová, Laura Smithová a Don Heider se zaměřili na zobrazení rasových a etnických menšin ve zpravodajském vysílání lokálních televizních stanic v různých oblastech USA v 80. a 90. letech minulého století.

Východiska

V rámci širšího uvedení do problematiky se Poindexterová s kolegy (2003, s. 526–527) věnují konceptům rámcování a nastolování témat a vztahu mezi nimi. Oba procesy považují autoři za propojené, neboť zatímco na prvním stupni dochází k výběru mediovaných témat, v další fázi jsou předmětem zájmu konkrétní prvky, jejichž prostřednictvím je téma reprezentováno. Určitý způsob rámcování je pak významný proto, že může ovlivňovat způsob, jakým jsou rasové a etnické menšiny vnímány majoritní společností (Gandy, 1996, cit. podle Poindexter et al., 2003, s. 527).

Výsledky předchozích výzkumů, které Poindexterová s kolegy uvádí, potvrdily negativní a nízkou mediální reprezentaci příslušníků rasových a etnických menšin a to zejména Afroameričanů. Nejstarší zmíněnou studií je zpráva Kernerovy komise¹³ z roku 1968, podle níž média, ve kterých v té době pracovalo pouze 5 % afroamerických novinářů, nevěnovala dostatek prostoru tématům souvisejícím s etnickými a rasovými menšinami v USA (National Advisory Commission on Civil Disorder, 1968, cit. podle Poindexter et al., 2003, s. 525). Absence zobrazení afroamerické populace však od té doby přetrvává (Roberts, 1975; Ziegler a White, 1990, cit. podle Poindexter et al., 2003, s. 525). Entman (1994, cit. podle Poindexter et al., 2003, s. 526) v analýze zpravodajství vysílaného na kabelových televizních stanicích navíc zjistil, že Afroameričané figurovali jako informační zdroje pouze ve zprávách o své vlastní rase a byli často zobrazováni v souvislosti s porušováním zákonů.

Ke spojování afroamerické menšiny s kriminalitou pak dochází i na lokálních televizních stanicích. Výzkumy ukázaly, že ačkoliv média neinformují o Afroameričanech

¹³ Kernerova komise (oficiálně National Advisory Commission on Civil Disorder) byla orgán ustanovený v roce 1968 americkým prezidentem Lyndonem Johnsem, která měla za cíl najít důvody rasových nepokojů z roku 1967 a stanovit případná doporučení pro další vývoj.

jako pachatelích trestných činů s vyšší frekvencí než o příslušnících europoidní rasy, bývají delikventi negroidní rasy častěji zobrazováni jako nebezpeční jedinci a to například skrze záběry pachatele s pouty na rukou nebo zpacifikovaného členem policejního sboru (Entman, 1992; Entman a Rojecki, 2000, cit. podle Poindexter et al., 2003, s. 526). V případě rozdílné reprezentace obětí trestných činů bylo prokázáno, že televizní stanice s místní působností informují častěji o příslušnících bílé rasy a těmto komunikátům je pak z hlediska délky poskytováno třikrát více prostoru (tamtéž).

Metodika

Poindexterová a její kolegové (2003, s. 528) stanovili tři výzkumné otázky, jejichž platnost ověřovali obsahovou analýzou zpravodajství vysílaného na 26 lokálních televizních stanicích ve 12 amerických městech¹⁴ v letech 1987 až 1998 a 1989 až 1998. Právě spojení širokého geografického a časového záběru předmětu výzkumu považují autoři studie za inovativní oproti předešlým analýzám. Výzkumné otázky pak zněly: „*Jaké je zastoupení příslušníků rasových a etnických menšin ve zpravodajství lokálních televizních stanic a k jakému rámcování v souvislosti s nimi dochází? Dochází k rozdílnům při zadávání reportáží? Jakou roli, pokud nějakou, hraje rasa při používání informačních zdrojů a pořadí v jakém jsou prezentovány v reportáži?*“ (tamtéž).

Zkoumaný materiál obsahoval 596 zpravodajských sdělení přístupných skrze archiv blíže nekonkretizované jihozápadní univerzity. Autoři zařadili do studie vždy čtyři zpravodajská vysílání z každého města¹⁵, přičemž, pokud to bylo možné, se snažili do vybraného vzorku zahrnout obsahy vysílané na různých stanicích v různou denní dobu. Všechny reportáže prošly následně procesem kódování s ohledem na čas¹⁶ a místo vysílání, pořadí v jakém byly vysílány, typ zpracování komunikátu¹⁷, téma¹⁸ a geografickou lokaci původu sdělení (tamtéž, s. 528–529).

¹⁴ Jednalo se o města Birmingham, Cincinnati, Dallas, Denver, Detroit, Greensboro, North Carolina, Jacksonville, Miami, Milwaukee, Phoenix, Pittsburgh a Spokane (Poindexter et al., 2003, s. 528).

¹⁵ Velikost hispánské populace v těchto lokalitách variovala od 5% zastoupení v Spokane a Birminghamu až po 66 % zastoupení v Miami (Hacker, 1995; U.S. Bureau of the Census, 2003, cit. podle Poindexter et al., 2003, s. 528).

¹⁶ Z důvodu časových posunů vytvořila Poindexterová s kolegy (2003, s. 528) kategorie poledního (11–12 hod.), odpoledního (16–18 hod.) a večerního (21–23 hod.) zpravodajství.

¹⁷ Zda bylo sdělení přečteno hlasatelem ve studiu („*copy only*“), přečteno hlasatelem a doplněno video záběry („*voice-over*“), přečteno hlasatelem a doplněno video záběry a rozhovorem („*voice-over with an interview*“) nebo zda se jednalo o komunikát zpracovaný reportérem („*reporter package*“) (tamtéž, s. 529).

¹⁸ Autoři rozlišovali 36 kategorií. Jako příklady uvádí vzdělání, politika, diskriminace atd. (tamtéž).

Poindexterová s kolegy kódovala také rasovou a etnickou příslušnost zobrazených osob¹⁹. V závislosti na ní následně určili, zda a jaké „*rasové zaměření*“ (tamtéž, s. 529) komunikát celkově má a to podle případného majoritního zastoupení jedinců z konkrétní skupiny v reportáži. U moderátorů zpráv zaznamenali autoři studie také jejich pohlaví a pořadí hlasatelů, ve kterém se ve vysílání objevili. Jedinci, již ve sděleních vystupovali jako informační zdroje, byli navíc klasifikováni jako soukromé osoby, politici či političtí kandidáti, političtí aktivisté, experti v dané oblasti, celebrity nebo jiné blíže neurčitelné zdroje informací (tamtéž, s. 529–530).

Výsledky

Autoři výzkumu zjistili významné rozdíly v reprezentaci majoritní populace a příslušníků menšin. S ohledem na cíl naší práce jsme se zde rozhodli uvést pouze data týkající se odlišného zobrazení Hispánců.

Ze všech zobrazených reportérů tvořili jedinci hispánského původu pouze 3 %. Obdobná zjištění přináší Poindexterová s kolegy (2003, s. 530) také u moderátorů zpráv, kde v této roli vystupovali příslušníci menšiny bez ohledu na pořadí ve 2 % případů.

Výčet nejčastějších témat, o nichž lokální televize v souvislosti s menšinami informují, uvádí autoři studie data bez specifikace pro konkrétní skupinu. Příslušníky minorit média velmi často spojovala s kriminalitou (22 %). V rámci tohoto tématu pak Poindexterová s kolegy dále zjistila, že Hispánci představovali 2 % zobrazených delikventů. Se znatelným odstupem se zkoumané televizní stanice věnovaly v souvislosti s menšinami také nehodám nebo výbuchům (12 %), politice (8 %) a dalším tématům (8 %), jež není možné konkrétněji zařadit (tamtéž, s. 531).

S ohledem na rasové zaměření komunikátů uvádí autoři, že 3 % reportáží bylo zpracováno z hispánské perspektivy²⁰, avšak z důvodů nízké četnosti mediální reprezentace jak hispánských komunikátů, tak novinářů této etnicity nemohli autoři určit, zda existuje souvislost mezi reportérovým původem a způsobem, jakým sdělení zpracovává, tedy zaměřením reportáže (tamtéž).

Posledním dílčím předmětem analýzy byl způsob reprezentace informačních zdrojů. Ze všech osob, jež vystupovaly ve zpravodajském vysílání v rolích prvních zobrazených informačních zdrojů, tvořili příslušníci hispánské populace 2 %. Nejvyššího podílu (5 %)

¹⁹ Zde vytvořili výzkumníci kategorie běloch, Afroameričan, Hispánec, Američan asijského původu a indián. Mimo tyto konkrétní skupiny mohla být rasa a etnicita jedince také neurčitelná (tamtéž).

²⁰ Hispánci tvořili v komunikátu více než polovinu všech zobrazených osob.

dosáhli Hispánci za předpokladu, že v reportáži figurovali jako zdroj v roli soukromé osoby, která však vystupovala až jako třetí dotázaná (tamtéž, s. 532).

Diskuze

Podle Poindexterové a jejích kolegů (2003, s. 533) přinesla analýza obsahu vysílaného na lokálních televizních stanicích ve vztahu k Hispáncům zjištění, že příslušníci menšiny ve zpravodajských sděleních „*prakticky neexistují*“ a to jak na straně produkce (moderátoři, reportéři), tak jako předmět zájmu komunikátů (téma reportáží, informační zdroje).

Nad touto skutečností se autoři studie pozastavují zejména s přihlédnutím k faktu, že tvůrci televizního zpravodajství byli podle nich již v minulosti nabádáni k větší inkluzi příslušníků minorit například skrze používání redakčních databází obsahujících seznamy konkrétních relevantních zdrojů z řad menšin (tamtéž).

Výsledky studie jsou pak v souladu se závěry dřívějších prací (Dates a Barlow, 1990, cit. podle Poindexter et al., 2003, s. 534), neboť dokládají významně odlišnou mediální reprezentaci europoidní majoritní populace a příslušníků menšin, kteří jsou zobrazováni minimálně a pouze v omezeném množství kontextů, z nichž nejčastější je téma kriminality. Poindexterová s kolegy (2003, s. 534) tedy uzavírají, že ve vztahu k Hispáncům se přístup médií od dob, kdy zasedala Kernerova komise, prakticky nezměnil.

3.2.3 Hispánci v mainstreamových médiích: Případová studie zobrazení v hlavním jihozápadním deníku

Camille Kraeplinová and Federico A. Subervi-Velez (2003)

Výzkumníci Camille Kraeplinová a Federico A. Subervi-Velez se ve své studii, jež měla tři části, zaměřili na způsob zobrazení Hispánců v texaském regionálním deníku *The Dallas Morning News*, hodnocení této mediální reprezentace příslušníky menšiny a jejich obecné čtenářské návyky ve vztahu k listu. S ohledem na cíl naší práce se budeme věnovat pouze první zmíněné části výzkumu.

Východiska

Kraeplinová a Subervi-Velez vycházejí z dřívějších studií, které zjistily, že Hispánci bývají zobrazováni stereotypně, pokud jsou v médiích vůbec reprezentováni (např. Ericksen, 1981; Fitzgerald, 1994, cit. podle Kraeplin a Subervi-Velez, 2003, s. 106). Média věnují pozornost Hispáncům především tehdy, dopouští-li se trestné činnosti nebo jsou

spojení s jinými problematickými kontexty (Turk et al., 1989; Calvo-Roth, 1992, cit. podle Kraeplin a Subervi-Velez, 2003, s. 106).

Autoři výzkumu si pak všímají rozdílné reprezentace příslušníků hispánské populace v novinách a na televizních stanicích, jež naznačuje, že Hispánci jsou v tisku zobrazováni lépe než v televizi. V roce 1995 vysílaly televizní stanice ABC, CBS, NBC a CNN pouze 1 % zpravodajského obsahu o příslušnících hispánského etnika, přičemž naprostou většinu těchto komunikátů (85 %) bylo tematicky možné zařadit do kategorie kriminality, imigrace, pozitivní diskriminace a sociálních dávek (Carveth a Alverio, 1996, cit. podle Kraeplin a Subervi-Velez, 2003, s. 106).

Nízkou mediální reprezentaci však popírají studie deníků vycházejících na jihozápadě USA provedené v 80. letech. Výzkumníci tehdy zjistili nejen četnost zastoupení v souladu s velikostí hispánské populace na daném území, ale také dominanci tématu sportu (Greenberg et al., 1983; Turk et al., 1989, cit. podle Kraeplin a Subervi-Velez, 2003, s. 106).

Metodika

Autoři současné studie provedli obsahovou analýzu zpravodajských sdělení²¹ všech vydání regionálního deníku *The Dallas Morning News* z července 1995. Tento časový rozsah zvolili Kraeplinová a Subervi-Velez (2003, s. 111) proto, že se ve stejném měsíci uskutečnil také jejich výzkum hispánského publika a autoři měli rovněž možnost získat fyzické výtisky jednotlivých vydání novin. Na druhou stranu autoři uvádí, že v daném období probíhala baseballová sezona, jíž se účastnilo mnoho hispánských hráčů a konal se meziroční kongres organizace National Council of La Raza²², což mohlo výsledky analýzy ovlivnit. Nutné je také zmínit, že autoři zařadili do svého výzkumu také komunikáty o Hispáncích mimo území USA.

Aby mohl být novinový článek klasifikován jako hispánský, museli Kraeplinová a Subervi-Velez (2003, s. 112) najít v titulku nebo samotném textu sdělení informace o osobách s hispánským příjmením, španělsky mluvících zemích, Hispáncích jako příslušnících etnické menšiny, hispánské kultuře a zvycích nebo jiných hispánských tématech. Nejčastěji byly komunikáty do výzkumného vzorku zahrnuty na základě uvedeného příjmení osob, k čemuž došlo ve více než 82 % případů.

²¹ Za zpravodajské útvary autoři považovali zprávy, sloupky, krátce a jiné. Zprávy tvořily 69 % výzkumného vzorku (Kraeplin a Subervi-Velez, 2003, s. 112).

²² Jedná se o největší organizaci na obranu a ochranu lidských práv Hispánců působící v USA.

Kraepelinová se Subervi-Velezem (2003, s. 112) získali celkem 499 článků a 138 fotografií. Autoři pak zjišťovali výskyt konkrétních hispánských témat pouze v textových sděleních, zatímco sociální role příslušníků menšiny, jejich úlohu v komunikátech²³ a způsob zobrazení jedinců a skupin z hlediska pozitivní, negativní a neutrální reprezentace²⁴ analyzovali jak u článků, tak i u zpravodajských fotografií. Zjištěné výsledky v každé kategorii byly následně zkoumány s ohledem na umístění komunikátů v novinách.

Výsledky

Kraepelinová a Subervi-Velez zjistili (2003, s. 112–113) že prostor, jenž noviny hispánské menšině věnovaly, tvořil 6 % celého obsahu. S ohledem na zmiňované španělsky mluvící země informoval deník nejčastěji o Mexiku (56 %), Španělsku (10 %) a Kolumbii (7 %). Při analýze konkrétních témat pak nejvíce komunikátů spadalo do kategorie sportu (27 %), následované kriminalitou a sděleními o soudních procesech (15 %²⁵) a ekonomice a obchodech (12 %). Téma imigrace dosáhlo 2% reprezentace. Na titulní straně některé z hlavních částí listu bylo mediováno 21 % hispánských sdělení, nejčastěji se jednalo o informace z oblasti sportu.

Z perspektivy reprezentovaných sociálních rolí příslušníků menšiny dominovalo v textových útvarech zobrazení hispánských atletů (30 %), politiků nebo vládních úředníků (19 %) a odborníků na určitou oblast (12 %). Téměř o čtvrtině (23 %) Hispánců, nejčastěji atletech a politicích, informoval deník na přední straně určité novinové sekce. Na fotografiích pak byla kromě sportovců (24 %) a státních činitelů rovněž často zachycena hispánská mládež a studenti (shodně 12 %) (tamtéž, s. 115–116).

Autoři dále analyzovali, jaké úlohy příslušníkům hispánského etnika v komunikátech příslušely. Více než polovina článků (57 %) reprezentovala Hispánce jako ústřední subjekty sdělení, v 11 % případů byli pak pouze okrajovým předmětem zájmu a 10 % textových obsahů je zobrazovalo jako strůjce událostí s negativním dopadem. V rámci obrazových komunikátů měli příslušníci menšiny dominantní úlohu na 70 % fotografiích, přičemž na titulních stranách se nejčastěji objevovaly snímky Hispánců představující je jako vzory a hrdiny (tamtéž, s. 116–117).

²³ Kraepelinová a Subervi-Velez (2003, s. 117) zde uvádí sedm možných kategorií: hlavní a vedlejší roli, úlohu experta, oběti, pachatele a vzoru nebo hrdiny.

²⁴ K pozitivnímu zobrazení docházelo, pokud list informoval kladně o jedinci samotném, jeho činech nebo kultuře. Za negativní reprezentaci bylo považováno mediování záporného obsahu o charakteru osoby, jejím chování, případných selháních a zobrazení, jež označovalo Hispánce za zdroj problémů (tamtéž).

²⁵ Autoři uvádí, že 4 % z toho počtu tvořili články o drogové kriminalitě a 1 % komunikátů souviselo s problematikou gangů (tamtéž, s. 113).

V poslední části se výzkumníci zaměřili na povahu analyzovaných obsahů s ohledem na to, zda list zobrazoval Hispánce pozitivně, negativně, či neutrálně. Autoři se zabývali zvláště reprezentací skupin a jednotlivců. V obou kategoriích převládalo pozitivní zobrazení jak u textových sdělení (53 % pro jedince, 51 % pro skupiny), tak na fotografiích (69 % pro jedince, 71 % pro skupiny). Kladný obraz Hispánců vytvářel deník nejčastěji skrze human interest stories, avšak i ostatní témata jako sport, sociální problematika nebo zábava byla podle autorů pozitivně reprezentována v hojném počtu. Negativní způsob zobrazení dosáhl nejvyšší hodnoty (30 %) u článků o skupině příslušníků etnika, z perspektivy témat pak při informování o kriminalitě. S ohledem na sociální role, jež Hispánci v komunikátech měli, pak docházelo k časté kladné reprezentaci sportovců a komiků, avšak státní činitelé hispánského původu byli takto zobrazeni pouze v polovině případů. U hispánských delikventů pak logicky převládal záporný způsob reprezentace (tamtéž, s. 117–118).

Diskuze

Výsledky výzkumu Kraeplinové a Subervi-Veleze (2003, s. 119) dokazují, že deník na svých stránkách věnoval Hispáncům menší prostor (6 %), než jaký by jim podle jejich tehdejšího skutečného procentuálního zastoupení v dané lokalitě (13 %) příslušel. S ohledem na tento fakt považují proto autoři studie způsob, jakým byli příslušníci menšiny v listu zobrazováni za nedostačující a pouze symbolický, což spojují s umělou snahou pracovníků médií o větší rozmanitost jak v oblasti produkováných obsahů, tak i samotných lidských zdrojů, jež byla v 90. letech všeobecně přítomna. Nízká mediální reprezentace zaměřená pouze na určitá témata může pak podle Gistové (1990, cit. podle Kraeplin a Subervi-Velez, 2003, s. 120) vést k tvorbě stereotypů o Hispáncích.

Na druhou stranu, navzdory často tvrzenému opaku, doložila analýza Kraeplinové a Subervi-Veleze (2003, s. 119–120) převažující zobrazení Hispánců v pozitivním, případně neutrálním duchu. V kontextu kriminality byli příslušníci etnika reprezentováni v 15 % hispánských obsahů, avšak pouze ve třetině těchto případů přímo jako pachatelé trestné činnosti. Z hlediska možného působení na čtenáře je ale podle autorů nutné zmínit, že téměř dva z deseti článků na téma zločinnosti se objevily na titulní straně některého z nejčtenějších oddílů novin²⁶. V souvislosti s nejvyšším procentuálním zastoupením

²⁶ Za ty autoři považují sekci A a oddíl věnující se regionálním událostem (tamtéž, s. 120).

negativního zobrazení v kategorii skupinové fotografie výzkumníci rovněž upozorňují na vliv, který může mít velikost fotografie²⁷ na dekodování přijatého sdělení.

3.2.4 Zpráva Network Brownout 2006: Obraz Hispánců a hispánských témat ve zpravodajství televizních stanic, 2005

Daniela Montalvová a Joseph Torres (2006)

Daniela Montalvová a Joseph Torres zkoumali v rámci každoroční studie Národní asociace hispánských novinářů (NAHJ) způsob, jakým byli příslušníci hispánské menšiny zobrazeni ve večerním zpravodajství celostátně působících televizních stanic ABC, CBS, a NBC.

Úvod

Autoři studie uvádí, že od roku 1995, kdy začala NAHJ obsahy televizního zpravodajství každoročně zkoumat, nedošlo k výrazným změnám v mediální reprezentaci Hispánců, kteří jsou tak stále zobrazováni stereotypně pouze v souvislosti s určitými tématy a s ohledem na jejich zastoupení v americké populaci také nedostatečně (Montalvo a Torres, 2006, s. 6).

Problematické zobrazování etnických a rasových menšin pak autoři dokládají na zjištěních tzv. Hutchinsovy komise²⁸, jež ve své zprávě ze 40. let minulého století nabádala média k tvorbě „*reprezentativního obrazu voličských skupin ve společnosti*“ (Comission on Freedom of the Press, 1947, cit. podle Montalvo a Torres, 2006, s. 6) a závěrech tzv. Kernerovy komise, která přisuzovala podíl na vzniku rasových nepokojů na konci 60. let 20. století nízké a nevyvážené mediální reprezentaci afroamerické populace (National Advisory Commission on Civil Disorders, 1968, cit. podle Montalvo a Torres 2006, s. 6).

Metodika

Přístup k reportážím vysílaným v rámci večerního televizního zpravodajství na stanicích ABC, CBS, NBC v roce 2005 měli Montalvová a Torres (2006, s. 20) skrze databázi mediálních obsahů Vanderbiltovy univerzity, jež sídlí v Nashville v Tennessee. Klíčová slova, podle nichž komunikáty o Hispáncích vyhledávali, zahrnovala širší termíny označující příslušníky menšiny (např. „Hispanic“, „Latino“, atd.), pojmenování

²⁷ Toto kritérium nebylo ve výzkumu zohledněno.

²⁸ Hutchinsova komise (oficiálně Comission on Freedom of the Press), byla ustanovena v roce 1942, aby zkoumala roli médií v demokratických společnostech. Jejím předsedou byl tehdejší rektor Chicagské univerzity Robert Hutchins. Ve své zprávě z roku 1947 uvádí, „*že média v moderních demokraciích budou funkční, pokud na sebe při zachování principu svobody projevu vezmou i dobrovolnou odpovědnost za stav společnosti*“ (Bednařík a kol., 2011, s. 218).

konkrétních národností a zemí původu jedince, nejčastější hispánská příjmení a témata, se kterými bývají příslušníci etnika často spojováni (např. bilingvní vzdělávání, imigrace atd.).

V této fázi disponovali autoři více než 1300 komunikátů, z jejichž abstraktů následně určovali, jaký prostor v nich Hispánci získali. Příslušníci menšiny mohli být ústředním tématem reportáže, významnými, avšak ne hlavními činiteli, nebo jedinci zobrazenými bez důrazu na etnický původ. Další dvě doplňující kategorie tvořily reportáže, v nichž byli Hispánci zmíněni pouze v pozadí a sdělení, která obsahovala hledané termíny, ale ve skutečnosti se příslušníkům menšiny nevěnovala. V úzké souvislosti s uvedenou klasifikací rozdělili Montalvová a Torres komunikáty také podle toho, zda informovaly pouze o hispánské menšině a tématech s ní spojených, nebo nikoliv (tamtéž, s. 21–22).

Předmětem hlavní analýzy se pak stal vzorek čítající 105 reportáží vyhodnocených jako výlučně hispánských, ve kterých příslušníci menšiny zároveň měli centrální úlohu²⁹. Autoři nejprve zkoumali přepisy nyní již celých sdělení z kvantitativního hlediska, kdy se zaměřili na témata, se kterými bývají Hispánci spojováni, četnost výskytu komunikátů o menšině a jejich délku, přítomnost hispánských reportérů, hlasatelů a informačních zdrojů a celkovou vyváženost sdělení. V rámci popsání kvantitativního přístupu analyzovali Montalvová a Torres také způsob, jakým média informovala o Hispáncích v určitých dvou týdnech roku 2005³⁰. Výzkum zpravodajství celého roku 2005 autoři následně doplnili o kvalitativní analýzu videozáznamů jednotlivých reportáží (tamtéž, s. 22).

Výsledky kvantitativní analýzy vysílání za rok 2005

S ohledem na četnost zpravodajských sdělení o příslušnících menšiny zjistili Montalvová a Torres (2006, s. 7), že pouze 0,83 % z celkového počtu asi 12 600 vysílaných komunikátů se věnovalo Hispáncům a tématům o nich, avšak všechny zkoumané stanice zvýšily počet hispánských reportáží oproti předešlému roku.

Z hlediska času tvořila sdělení o Hispáncích 0,92 % (3 hodiny a 2 minuty) z odhadovaných 329 hodin večerního zpravodajství. Zatímco kanály ABC a CBS poskytly informacím o Hispáncích více prostoru než v roce 2004, stanice NBC podíl vysílání

²⁹ Hispáncům nebo tématům o nich se do určité míry věnovalo celkem 400 reportáží. U 295 komunikátů, které nevykazovaly primární zaměření na etnikum, a proto nebyly zahrnuty do hlavní analýzy, Montalvová a Torres (2006, s. 17) dílčím zkoumáním zjistili, že v 1,7 % případů figurovali Hispánci jako informační zdroje v nehispánských sděleních.

³⁰ Jednalo se o časová období 23.–27. května a 5.–9. prosince, kdy zpravodajství nedominovala žádná konkrétní událost. Výzkumníci prováděli každý večer nahodile analýzu obsahu jiné stanice (tamtéž).

o menšině zredukovala. Hispánské komunikáty trvaly nejčastěji 2 až 3 minuty (50,5 %), avšak téměř čtvrtina sdělení (24,8 %) nebyla delší než 30 sekund (tamtéž, s. 10).

Montalvová a Torres (2006, s. 8) dále zjistili, že počtem sdělení dominovalo vysílání téma domácí politiky (19 %) těsně následované kriminalitou (18,1 %) a human interest stories (17,1 %). Autoři však upozorňují, že s ohledem na věnovaný čas tvořily komunikáty zobrazující Hispánce v souvislosti s imigrací nebo kriminalitou 40 % poskytnutého prostoru.

V pěti reportážích (4,8 %) vystupoval příslušník menšiny jako reportér. Přesné číselné údaje pro četnost výskytu hispánských moderátorů autoři neuvádí, avšak pozitivně hodnotí dočasné působení hlasatelky Elizabeth Vargasové na stanici ABC (tamtéž, s. 10–11).

S ohledem na počet citovaných zdrojů tvořily největší podíl (33,3 %) jak hispánské reportáže bez jediného rozhovoru prezentující pouze informace reportéra nebo moderátora zpráv, tak zároveň i komunikáty, u nichž zjistili autoři studie přítomnost komentářů čtyř a více zdrojů. Různé názory na danou problematiku byly současně prezentovány v 29,5 % sdělení, zbytek komunikátů obsahoval buď jeden, nebo žádný úhel pohledu, případně u nich tuto proměnnou nebylo možné určit (tamtéž, s. 11).

Poslední faktor, který autoři v kvantitativní části zkoumali, se týkal zobrazení Hispánců jako jednotlivých individuálních osob a homogenních skupin. U více než poloviny (52,4 %) obsahů o menšině zjistili Montalvová a Torres (2006, s. 12–13) přítomnost jednoho aktéra hispánského původu na záznamu. Jako součást neidentifikovatelných skupin, nejčastěji imigrantů, pak byli Hispánci zobrazeni v 30,5 % komunikátů.

Výsledky kvantitativní analýzy dvoutýdenního vzorku

Výsledky výzkumu vysílání dvou konkrétních týdnů potvrdily zejména celkovou nepřítomnost Hispánců v televizním zpravodajství, neboť ze 115 reportáží se pouze čtyři věnovaly Hispáncům a tématům s nimi spojeným, ve dvou komunikátech se objevil příslušník menšiny jako zdroj informací a tři sdělení byla zprostředkována hispánským reportérem. Většího zastoupení se příslušníkům menšiny dostalo pouze v kategorii hlasatelů, neboť dvě v této dílčí analýze zkoumaných vysílání moderovala Hispánka Elizabeth Vargasová (tamtéž, s. 19).

Autoři rovněž uvádí, že obecné, etnický nespecifikované, tematické zaměření analyzovaných reportáží na bezpečnost státu a válku v Iráku (24,3 %), domácí politiku (18,3 %) a human interest stories (16,5 %) korespondovalo do jisté míry s tématy, o nichž kanály v souvislosti s Hispánci informovaly v průběhu celého roku 2005. Jako

problematické však Montalvová a Torres (2006, s. 18) spatřují nepřiměřeně vysoké zastoupení obsahů spojující příslušníky hispánského etnika s kriminalitou.

Výsledky kvalitativní analýzy vysílání za rok 2005

Výzkum zahrnoval také analýzu kvality zpravodajských reportáží. Z tohoto hlediska hodnotí Montalvová a Torres (2006, s. 14–15) pozitivně skutečnost, že v roce 2005 se Hispánci častěji stávali aktéry komunikátů bez přímého odkazu na jejich původ. Na druhou stranu věnovala podle nich média příliš velký prostor reprezentaci příslušníků menšiny v souvislosti s pácháním trestných činů, konkrétně pak zobrazování Hispánců jako jedinců se sklony k násilí a to i v případě, že kriminalita nebyla primárním tématem sdělení.

S ohledem na způsob informování o příslušnících etnika ve spojitosti s imigrací uvádí autoři větší rozmanitost. Zatímco některé komunikáty se zaměřovaly na zobrazování negativních jevů pramenících z usídlení imigrantů v dané oblasti (např. ekonomickou zátěž), jiné kladly důraz na reprezentaci Hispánců jako jedinců, jež se museli v rámci procesu přesídlení vyrovnat s mnohými problémy, případně jako zdroj potřebné pracovní síly. Za nedostatečné pak výzkumníci považují zobrazování příslušníků etnika v souvislosti s politikou. V reportážích o zvolení Antonia Villaraigosa starostou Los Angeles a jmenování Alberta Gonzalese nejvyšším státním zástupcem USA chyběly názory Hispánců na tyto události (tamtéž, s. 15–16).

Závěr

Vzhledem k velikosti hispánské populace na území USA považují Montalvová a Torres (2006, s. 19) míru její mediální reprezentace za velmi nízkou. Navzdory vyššímu procentu obsahů, jež zobrazovaly příslušníky menšiny jako individuální jedince a nezdůrazňovaly jejich etnických původ, postrádají stále autoři větší inkluzi hispánských informačních zdrojů a to zejména u zpravodajství z oblasti politiky a imigrace. Doporučeným řešením situace je pak podle autorů zaměstnávání osob různých etnik a ras v produkci mediálních sdělení.

3.2.5 Informování o imigraci: Obsahová analýza zobrazení mexické imigrace v hlavních amerických novinách

Autoři: Manuel Chavez, Scott Whiteford a Jennifer Hoeweová (2010)

Manuel Chavez, Scott Whiteford a Jennifer Hoeweová zkoumali se ve své rok trvající studii mediální reprezentaci mexické imigrace ve čtyřech celostátně působících amerických denících.

Východiska

V teoretické rovině vychází autoři ze studií zabývajících se vlivem, který mají média skrze způsob rámcování na konzumenty svých obsahů (např. Price et al., 1997; Aday, 2006, cit. podle Chavez et al., 2010, s. 114). S ohledem na vnímání mediální reprezentace odlišných etnik zjistil Domke s kolegy (1999, cit. podle Chavez et al., 2010, s. 114), že pokud texty předkládané účastníkům jejich výzkumu uváděly téma imigrace v souvislosti s „materiálními hodnotami“, uvědomovali si čtenáři výrazněji rasovou a etnickou odlišnost imigrantů, než pokud bylo téma rámcováno se zaměřením na „etické hodnoty“. Wanta a jeho kolegové (2004, cit. podle Chavez et al., 2010, s. 113) pak v novější studii dokládají, že zatímco negativní mediální reprezentace určitého národa souvisí s utvářením záporného názoru na něj, mediace kladných komunikátů stejný účinek na tvorbu pozitivního vztahu nemá.

Z předchozích výzkumů věnujících se zobrazení Mexičanů v amerických médiích vychází Chavez se svými kolegy ze studie Hortonové (2008, cit. podle Chavez et al., 2010, s. 113), která zjistila negativní reprezentaci imigrací rozdělených mexických rodin, a analýzy titulních stran časopisů provedenou Leo Chavezem (2001, cit. podle Chavez et al., 2010, s. 115), jež dokládá stereotypní zobrazení Mexičanů jako nemoderních zaostalých venkovanů. Z hlediska předmětu výzkumu pak autoři této studie navazují na analýzu Fernandez a Pedrozy (1982, cit. podle Chavez et al., 2010, s. 115) z 80. let minulého století, v níž autoři v celostátně působících novinách zjistili nevyváženou a nepřesnou reprezentaci osob mexického původu.

Metodika

Chavez s kolegy provedl obsahovou analýzu čtyř z pěti amerických novin, které měly v dané době nejvyšší náklad (BurrellesLuce, 2010, cit. podle Chavez et al. 2010, s. 116), a to listů *The New York Times*, *The Washington Post*, *The Wall Street Journal*, a *USA Today*, v období od 1. června 2008 do 1. června 2009. Autoři si kladli čtyři výzkumné otázky: „*Jaká je délka a rozsah článků věnujících se mexické imigraci do USA v amerických tištěných médiích? V souvislosti s jakými tématy zobrazují americká tištěná média mexickou imigraci do USA? Jaké rámce volí americká tištěná média při zobrazování mexické imigrace do USA? Jaké jsou rozdíly mezi americkými tištěnými médii při zobrazování mexické imigrace do USA?*“ (Chavez et al., 2010, s. 116).

Předmětem výzkumu se pak stalo 160 článků publikovaných jak v tištěné, tak elektronické verzi novin, jež Chavez s kolegy (2010, s. 116-117) získal skrze internetové

stránky deníků a databázi ProQuest a Lexis-Nexis po zadání různých kombinací pojmů „Mexiko“, „Mexičan“, „imigrace“ a „imigrant“.

Texty byly následně kódovány s ohledem na svou délku, míru persvaze, kterou obsahovaly, a tematické zaměření. Zde autoři rozlišovali komunikáty zabývající se imigrací v souvislosti se situací na státní hranici, kriminalitou, ekonomikou, vzděláním, legislativními opatřeními a dále pak problematikou zdraví, rodinného soužití nebo diskriminace. Poslední kategorii tvořily články věnující se početním údajům o imigrantech mexického původu na americkém území (tamtéž, s. 117–118).

Výsledky

Chavez a jeho kolegové (2010, s. 118) zjistili, že naprostou většinu článků otisknuly noviny *The New York Times* (44,4 %) a *The Washington Post* (41,3 %), zatímco nejnižší počet komunikátů byl publikován v listu *US Today* (4,4 %). S ohledem na rozsah sdělení spadalo 41,3 % všech textů do kategorie 501–1000 slov. Uvedené délky dosahovaly články nejčastěji ve všech denících s výjimkou novin *The Wall Street Journal*, které publikovaly 42,9 % sdělení na téma mexické imigrace v rozsahu do 500 slov.

Autoři dále uvádějí, že lehce nadpoloviční většina článků (52,5 %) informovala o nelegální formě imigrace. I zde však platí rozdíly mezi jednotlivými periodiky, neboť texty publikované v denících *US Today* a *The Wall Street Journal* nejčastěji zmiňovaly oba možné způsoby přesídlení současně (37,5 % a 42,9 %). Z hlediska geografické lokace se pak 95 % všech komunikátů věnovalo událostem, které se staly na území USA (tamtéž, s. 119).

Zmiňovaným tématům dominovalo podle Chaveze a jeho kolegů (2010, s. 120) zobrazení mexické imigrace v souvislosti s trestnou činností (50,6 %), ekonomikou (30,6 %) a legislativními opatřeními (28,1 %), zatímco nejméně se zkoumaná média zabývala problematikou vzdělání (6,3 %). Výsledky však také ukazují, že reprezentace Mexičanů v kontextu kriminality nebyla ve všech listech stejně prominentní. Deník *The Wall Street Journal* publikoval nejvíce článků v kategorii ekonomika (57,1 %). V případě novin *US Today* pak 37,5 % sdělení shodně spadalo do sekce ekonomika a zdraví. Autoři dále zjistili, že většina publikovaných textů (66,3 %) byla persvazivních, neboť „užívala prezentované informace k ovlivnění emocí, názorů a jednání čtenářů“ (tamtéž).

Závěr

Chavez a jeho kolegové (2010, s. 121) si v závěru své analýzy všimají shodných rysů v reprezentaci mexické imigrace na stránkách deníků. Mezi ty patří tendence informovat

o událostech, jež se staly na území USA, a produkovat persvazivní komunikáty o délce 501–1000 slov ve kterých jsou nově příchozí příslušníci mexické populace spojováni nejčastěji s pácháním trestné činnosti, jakou je pašování drog a zapojení se do organizovaného zločinu. Za největší odlišnost pak autoři považují rozdílný počet článků publikovaný v jednotlivých periodikách.

Výzkumníci se dále věnují také specifickým jednotlivých novin. List *The New York Times*, jenž otisknul nejvíce článků, se podle nich často zaměřoval na problémy související s procesem přesídlení a způsoby jak ovlivnit státní politiku ve vztahu k mexické imigraci. Stejný byl i přístup novin *The Washington Post*, které se dále zabývaly dopady příchodu Mexičanů v oblasti vzdělávání, poskytování zdravotní péče a zaměstnanosti. Deník *US Today* se ve svých člancích, jichž bylo početně méně, avšak byly rozsáhlejší, věnoval zejména vztahům mezi imigranty a majoritní společností, velikosti mexické populace na území USA a jejímu přínosu pro hospodářství skrze ilegální zaměstnávání. Vliv imigrace na ekonomiku státu byl pak hlavním předmětem zájmu rovněž v listu *The Wall Street Journal*, jenž publikoval nejméně článků ze všech zkoumaných periodik (tamtéž, s. 121–122).

Chavez s kolegy (2010, s. 122–123) se pak domnívá, že je nutné zabývat se v dalších výzkumech rovněž způsobem zobrazení Hispánců v novinách s lokální působností a na televizních stanicích obecně, neboť obě uvedené mediální platformy slouží lidem jako důležité zdroje informací a mohou polarizovat jejich názor na imigraci.

4. Diskuze

Dříve než se zaměříme na zhodnocení výsledků jednotlivých studií, považujeme za důležité okomentovat jejich výzkumnou metodu. Závěry předkládaných prací představují souhrn poznatků, k nimž autoři dospěli za použití kvantitativní obsahové analýzy.³¹ Tu Schulz s kolegy (2004, s. 30) popisuje jako „výzkumnou metodu pro systematický a intersubjektivně ověřitelný popis komunikačních obsahů vycházející z vědecky podloženého kladení otázek“. Výhodou metody je podle Trampoty a Vojtěchovské (2010, s. 103) možnost získat objektivní výsledky na základě analýzy velkého množství dat a schopnost porovnávat obsahy v různých typech médií.

S ohledem na cíl naší přehledové stati, kterým bylo popsát mediální obraz Hispánců v amerických médiích ve vztahu k četnosti a tematickému zaměření komunikátů o nich, byly proto studie založené na kvantitativní obsahové analýze vhodnější volbou než výzkumy mediální reprezentace Hispánců prováděné za použití kvalitativních metod jako jsou například sémiotická (např. Santa Ana, 1999) a kritická diskurzivní analýza (např. Paulin, 2008).

Nyní se budeme zabývat četností mediální reprezentace hispánských obsahů. Autoři čtyř z pěti výše představených studií – Kraeplinová a Subervi-Velez (2003), Poindexterová s kolegy (2003), Padín (2005), Montalvová a Torres (2006) – ve svých výzkumech shodně zjistili velmi nízkou frekvenci zobrazování příslušníků hispánské menšiny a s nimi souvisejících témat v amerických novinách i na televizních stanicích. Chavez a jeho kolegové (2010) konkrétní údaj o poměru hispánského obsahu vzhledem k nehispánským sdělením neuvádí.

Nejvyšší podíl reprezentace, 6 %, dokládají Kraeplinová a Subervi-Velez (2003, s. 112) ve své analýze regionálního texaského deníku *The Dallas Morning News*. Sami autoři však upozorňují, že probíhající baseballová sezona a konání konference organizace National Council of La Raza mohly procento publikovaného hispánského obsahu „uměle“ navýšit. S ohledem na tehdejší podíl hispánské populace v oblasti Dallas-Forth Worth³², kde zkoumané noviny vycházely, i v celých USA³³ ale ani tato míra reprezentace stále neodpovídala reálnému zastoupení Hispánců v americké společnosti.

Z hlediska možného časového vývoje, považujeme za důležité rovněž zmínit skutečnost, že údaj o nejvyšším 6% zastoupení zjistili Kraeplinová se Subervi-Velezem

³¹ Montalvová a Torres (2006, s. 14–16) sice uvádí také soubor výsledků získaných kvalitativní analýzou dat, ta však měla v jejich podání spíše kvantitativní charakter.

³² 14 % (Texas Department of State Health Services, 2011).

³³ 10,5 % (U.S. Bureau of the Census, 1998).

(2003, s. 112) analýzou novinového obsahu publikovaného před 20 lety v roce 1995. Padínova (2005, s. 70) studie regionálního listu *The Oregonian* z let 1988–2001 a analýza Montalvové s Torresem (2006, s. 7–10) zaměřená na zpravodajství celostátně působících televizních stanic ABC, CBS, NBC v roce 2005 byly provedeny, alespoň zčásti, na novějším výzkumném vzorku a dokládají reprezentaci Hispánců a témat s nimi souvisejících nižší než 1 % veškerého obsahu. Na základě těchto zjištění se tedy lze domnívat, že navzdory zvyšujícímu se počtu Hispánců na území USA četnost jejich mediálního zobrazení neroste, naopak od 90. let minulého století poklesla.

Studie televizních stanic Poindexterové a jejích kolegů (2003) i Montalvové s Torresem (2006) pak shodně dokládají také nízké zastoupení Hispánců, konkrétně v rolích reportérů i jako zdrojů informací. Poindexterová s kolegy (2003, s. 530–532) zjistila v letech 1987 až 1998, že pouze 3 % všech zobrazených reportérů byla tohoto etnického původu, stejně jako 2 % osob vystupujících jako první zobrazený informační zdroj ve všech zkoumaných komunikátech na lokálních televizních kanálech.

Montalvová s Torresem (2006, s. 11–17) uvádějí přítomnost hispánských reportérů ve 4,8 % reportáží a výskyt Hispánců poskytujících informace v 1,7 % sdělení, která však nebyla primárně o příslušnících menšiny. S ohledem na uvedené odlišnosti ve způsobu zkoumání, četnosti reprezentace hispánských reportérů a přítomnosti Hispánců jako informačních zdrojů však nelze v tomto případě provést komparaci, na jejímž základě bychom mohli určit případný vývoj v čase.

Vzhledem k povaze reprezentace a konkrétním tématům, v souvislosti s nimiž je hispánská menšina v médiích zobrazována, panují mezi jednotlivými studiemi rozpory. Poindexterová s kolegy (2003, s. 531) bez další specifikace uvádí, že příslušníci všech etnických a rasových menšin jsou nejčastěji reprezentováni negativně v kriminálním kontextu (22 %), dále pak ve spojení s nehodami (12 %) a politikou (8 %), avšak Hispánci tvořili v jejich výzkumu zpravodajství na lokálních televizních stanicích pouze 2 % pachatelů. Chavez s kolegy (2010, s. 120) rovněž upozorňují na dominantní zobrazení mexických imigrantů v souvislosti s trestnou činností (50,6 %), s odstupem dále také s ekonomikou (30,6 %) a legislativními opatřeními (28,1 %) v celostátně působících denících *The New York Times*, *US Today*, *The Washington Post* a *The Wall Street Journal*.

Ostatní výzkumníci naopak ve svých analýzách dokládají převládající pozitivní reprezentaci. Kraeplinová a Subervi-Velez (2003, s. 113) zaznamenali zobrazování Hispánců nejčastěji v souvislosti se sportovními výkony (27 %) a až s odstupem v kontextu kriminality a soudních zasedání (15 %) a ve spojení s ekonomickými tématy (12 %). Padín

(2005, s. 60–63) pak uvádí, že nejvyšší procento z celkově mírně převládajících kladných či spíše kladných textů (51,8 %) bylo možné zařadit do samostatné kategorie zapojení se do rozvoje komunity (36,8 %), schopnosti dosáhnout stanovený cíl (17 %) a kulturního obohacení (15,1 %), zatímco 44,5 % negativních nebo spíše negativních článků zobrazovalo příslušníky menšiny nejčastěji jako závislé na sociální pomoci státu (31 %), způsobující etnické konflikty (24,1 %), nevzdělané a se sklony ke kriminální činnosti (shodně 12,6 %)

Zajímavé jsou z hlediska tematické skladby závěry analýzy Montalvové s Torresem (2006, s. 8–10). Autoři za dominantní témata s ohledem na počet reportáží označili domácí politiku (19 %), kriminalitu (18,1 %) a human interest stories (17,1 %), zároveň však uvádí, že 40 % vysílacího času věnovaného hispánským záležitostem tvořily komunikáty o imigraci a kriminalitě.

Jasně určení nejčastějších „hispánských“ témat a s nimi související celkové povahy mediální reprezentace příslušníků menšiny považujeme tedy rovněž s vědomím omezeného počtu představených výzkumů za vysoce problematické. Přesto se domníváme, že je možné pozorovat výskyt jistých shodných rysů. Čtyři z pěti představených studií – Kraeplinová a Subervi-Velez (2003), Poindexterová s kolegy (2003), Montalvová a Torres (2006) a Chavez s kolegy (2010) – zjistily spojování hispánského etnika s kriminalitou jako jedno ze tří nejčastějších reprezentovaných témat. Padín (2005) pak zobrazování Hispánců v kriminálním kontextu potvrzuje také a to u negativních či spíše negativních komunikátů, které však v jeho analýze tvořily celkově menšinu.

Tři výzkumy dále dokládají přítomnost komunikátů zobrazujících příslušníky hispánského etnika v souvislosti s politikou a změnami zákonů (Poindexter et al., 2003; Montalvo a Torres, 2006; Chavez et al., 2010) a dvě studie uvádí zobrazování Hispánců v ekonomickém kontextu (Kraeplin a Subervi-Velez, 2003; Chavez et al., 2010). Padín (2005, s. 62–63) v souvislosti s ekonomickými tématy rozlišuje specifickou kategorii ekonomického přínosu Hispánců u kladně či spíše kladně zaměřených komunikátů, do níž spadalo v rámci jeho výzkumu pouze malé množství textů (8,5 %), domníváme se však, že k reprezentaci etnika v ekonomickém kontextu mohlo docházet také skrze články zobrazující Hispánce jako závislé na sociální pomoci státu, jež tvořily téměř třetinu (31 %) negativně či spíše negativně zaměřených textů.

Z výše popsaných důvodů je rovněž velmi obtížné stanovit obecně platná schémata tematické skladby s ohledem na rozsah působnosti média (lokální/regionální vs. celostátní), jeho typ (televize vs. noviny) a případný vývoj zobrazení v čase. Závěry

Padínova výzkumu (2005) a analýzy Kraeplinové se Subervi-Velezem (2003) však naznačují, že k pozitivnějšímu zobrazení příslušníků hispánského etnika bez jejich dominantního spojování s kriminalitou dochází častěji v regionálních novinách nezávisle na skutečnosti, zda se jedná o lokalitu s tradiční vysokou koncentrací Hispánců, nebo oblast s nízkým zastoupením příslušníků menšiny ve společnosti.

V závěru této diskuze bychom se rádi vyjádřili k možným limitům metodiky předkládaných výzkumů. Pouze Kraeplinová se Subervi-Velezem (2003) provedli analýzu obsahů přímo z výtisků jimi zvolených novin. Ostatní autoři (Poindexter et al., 2003; Padín, 2005; Montalvo a Torres, 2006; Chavez et al., 2010) získali zkoumaný materiál skrze databáze a archívy, což bylo s ohledem na časové vymezení jejich analýz často nevyhnutelné. Domníváme se však, že tímto způsobem byl výběr výzkumného vzorku ovlivněn jak ve vztahu k rozsahu v databázích či archívech dostupných informací, tak i k vyhledávání pouze určitých klíčových slov.

Jako závažnější a do jisté míry související omezení vnímáme problematickou a nejednotnou definici konceptu „hispánství“, které jsme se věnovali v prvním polovině naší práce a jež je přítomna i v prezentovaných studiích. Poindexterová s kolegy (2003) používá termín „Hispanec“ na úrovni rasového označení, což není v souladu s přístupem Amerického úřadu pro sčítání lidu. Kraeplinová a Subervi-Velez (2003) i Montalvová a Torres (2006) pak uvádí, že jedním z možných kritérií pro vyhodnocení komunikátu jako „hispánského“ byla přítomnost hispánského příjmení, což je však vzhledem k rostoucímu počtu smíšených manželství rovněž problematické.

Oba uvedené způsoby klasifikace nejsou ojedinělé. Ve svých studiích je uplatňují i jiní autoři obvykle při zkoumání zobrazování příslušníků menšin v kontextu kriminality na televizních stanicích (např. Dixon a Linz, 2000; Dixon a Linz, 2002; Dixon a Azocar, 2006). Primárním zdrojem pro užívání pojmu „Hispanec“ na úrovni označení rasy je v takových případech, vzhledem ke geografickému zaměření výzkumů, způsob, podle něž klasifikuje pachatele trestných činů Ministerstvo spravedlnosti státu Kalifornie. Nejednotný přístup k problematice „hispánství“ tak zjevně vykazuje i samotná americká administrativa.

5. Závěr

Přehledová stat' na téma zobrazení Hispánců v amerických médiích blíže představila pět studií věnujících se způsobu nefiktivní mediální reprezentace příslušníků tohoto etnika v novinách a na televizních stanicích s regionální i celostátní působností v různých časových obdobích. Cílem naší práce bylo zjistit, jaký obraz Hispánců média vytváří s ohledem na četnost zobrazování příslušníků menšiny v porovnání s reálnou velikostí hispánské populace na území USA a na nejčastěji reprezentovaná témata.

Z výsledků představených studií jasně vyplývá, že americké televizní stanice a noviny reprezentují jedince hispánského původu dlouhodobě v daleko menší míře, než jaká odpovídá jejich procentuálnímu zastoupení v americké společnosti. S ohledem na dominantně zobrazovaná témata a charakter hispánské reprezentace nejsou výsledky výzkumů jednotné. Autoři uvedených studií však zjistili opakovaný výskyt komunikátů reprezentujících Hispánce v především souvislosti s kriminalitou, dále pak také politikou a změnami zákonů a ekonomikou.

Uvedená zjištění považujeme za významná ve vztahu k teorii nastolování témat Maxwella McCombse a Donalda Shawa. Za předpokladu, že média mohou svými obsahy ovlivňovat, která témata a jejich konkrétní aspekty budou lidé považovat za důležitá i mimo mediální realitu, se lze domnívat, že minimální reprezentace Hispánců a jejich časté zobrazování v kriminálním kontextu mohou negativně působit na utváření názorů na toto etnikum americkou společností.

Možná omezení naší přehledové stati tkví v jejím úzkém zaměření pouze na pět studií, jež zkoumaly mediální zobrazení příslušníků hispánské menšiny za použití kvantitativní obsahové analýzy. Způsob, jakým média Hispánce reprezentují, by bylo přínosné zjišťovat na větším počtu studií, které by rovněž zahrnovaly i kvalitativní přístupy. Za zvláště vhodný považujeme výzkum, zda v souvislosti s informováním o hispánském etniku dochází k tvorbě specifických diskurzů, zobrazujících Hispánce, s ohledem na výsledky výše uvedených studií, jako osoby náchylné k trestné činnosti ale také stereotypně pouze jako jedince vynikající v oblasti sportu. Z hlediska konstruktivistického paradigmatu se pak domníváme, že je rovněž třeba zkoumat, jak mediální obraz hispánského etnika v amerických médiích vnímají příslušníci majoritní populace, samotní Hispánci i příslušníci dalších etnických a rasových menšin na území USA.

6. Seznam literatury

BEDNAŘÍK, Petr, JIRÁK, Jan, KÖPPLOVÁ, Barbara. *Dějiny českých médií: od počátku do současnosti*. Praha : Grada, 2011. 439 s. Žurnalistika a komunikace. ISBN 978-80-247-3028-8.

BROWN, Anna, PATTEN, Eileen. Hispanics of Cuban Origin in the United States, 2011. In: *Pewhispanic.org* [online]. 2013a. [cit. 8.3.2015]. Dostupné z: <http://www.pewhispanic.org/2013/06/19/hispanics-of-cuban-origin-in-the-united-states-2011/>

BROWN, Anna, PATTEN, Eileen. Hispanics of Mexican Origin in the United States, 2011. In: *Pewhispanic.org* [online]. 2013b. [cit. 8.3.2015]. Dostupné z: <http://www.pewhispanic.org/2013/06/19/hispanics-of-mexican-origin-in-the-united-states-2011/>

BROWN, Anna, PATTEN, Eileen. Educational Attainment, by Race and Ethnicity: 2012 [tabulka]. In: *Pewhispanic.org* [online]. 2014. [cit. 8.3.2015]. Dostupné z: <http://www.pewhispanic.org/2014/04/29/statistical-portrait-of-hispanics-in-the-united-states-2012/#educational-attainment-by-race-and-ethnicity-2012>

BURTON, Graeme, JIRÁK, Jan. *Úvod do studia médií*. Brno : Barrister and Principal, 2001. 391 s. Studium (Barrister and Principal). ISBN 80-85947-67-6.

COHN, D’Vera. Census History: Counting Hispanics. In: *Pewsocialtrends.org* [online]. 3.3.2010 [cit. 5.3.2015]. Dostupné z: <http://www.pewsocialtrends.org/2010/03/03/census-history-counting-hispanics-2/>

COLBY, Sandra L., ORTMAN, Jennifer M. *Projections of the Size and Composition of the U.S. Population: 2014 to 2060* [online]. U.S. Census Bureau, 2015 [cit.12.3.2015]. Dostupné z: <http://www.census.gov/content/dam/Census/library/publications/2015/demo/p25-1143.pdf>

COMAS-DÍAZ, Lillian. Hispanics, Latinos, or Americanos: The Evolution of Identity. *Cultural Diversity and Ethnic Minority Psychology*. 2001, 7(2), 115–120. ISSN 1099-9809.

CÓRDOVA, David, CERVANTES, Richard C. Intergroup and Within-Group Perceived Discrimination Among US-Born and Foreign-Born Latino Youth. *Hispanic Journal of Behavioral Sciences*. 2010, **32**(2), 259–274. ISSN 0739-9863.

Český národní korpus – SYN [online]. Ústav Českého národního korpusu FF UK. Praha : [b.r.]. [cit.20.3.2015]. Dostupné z: <http://www.korpus.cz/>

Demographic Profile of Hispanics in Oregon, 2011. In: *Pewhispanic.org* [online]. [b.r.] [cit. 22.3.2015]. Dostupné z: <http://www.pewhispanic.org/states/state/or/>

DeNAVAS-WALT, Carmen, PROCTOR, Bernadette D. *Income and Poverty in the United States: 2013*. [online]. U.S. Census Bureau, 2014 [cit. 8.3.2015]. Dostupné z: http://www.census.gov/content/dam/Census/library/publications/2014/demo/p60-249.pdf?eml=gd&utm_medium=email&utm_source=govdelivery

DIXON, Travis L., AZOCAR, Cristina L. The Representation of Juvenile Offenders by Race on Los Angeles Area Television News. *The Howard Journal of Communications*. 2006, **17**(2), 143-161. ISSN 1064-6175.

DIXON, Travis L., LINZ, Daniel. Overrepresentation and Underrepresentation of African Americans and Latinos as Lawbreakers on Television News. *Journal of Communication*. 2000, **50**(2), 131–154. ISSN 0021-9916.

DIXON, Travis L., LINZ, Daniel. Television News, Prejudicial Pretrial Publicity, and the Depiction of Race. *Journal of Broadcasting & Electronic Media*. 2002, **46**(1), 112-136. ISSN 0883-8151.

ENNIS, Sharon R., RÍOS-VARGAS, Merarys, ALBERT, Nora G. *The Hispanic Population: 2010* [online]. U.S. Census Bureau, 2011 [cit. 26.1.2015]. Dostupné z: <http://www.census.gov/prod/cen2010/briefs/c2010br-04.pdf>

EQUAL EMPLOYMENT OPPORTUNITY COMMISSION (EEOC). National Origin Discrimination. In: *Eeoc.gov* [online]. [b.r.]a. [cit. 8.3.2015]. Dostupné z: <http://www.eeoc.gov/laws/types/nationalorigin.cfm>

EQUAL EMPLOYMENT OPPORTUNITY COMMISSION (EEOC). Race/Color Discrimination. In: *Eeoc.gov* [online]. [b.r.]b. [cit. 8.3.2015]. Dostupné z: http://www.eeoc.gov/laws/types/race_color.cfm

FRANK, Reanne, AKRESH, Ilana R., LU, Bo. Latino Immigrants and the US Racial Order How and Where Do They Fit In?. *American Sociological Review*. 2010, **75**(3), 378–401. ISSN 0003-1224.

GILENS, Martin. Race and Poverty in America Public Misperceptions and the American News Media. *Public Opinion Quarterly*. 1996, **60**(4), 515–541. ISSN 0033-362X.

GILLIAM, JR, Franklin D., IYENGAR, Shanto. Prime Suspects: The Influence of Local Television News on the Viewing Public. *American Journal of Political Science*. 2000, **44**(3), 560–573. ISSN 0003-1224.

GOLASH-BOZA, Tanya, DARITY, JR, William. Latino racial choices: the effects of skin colour and discrimination on Latinos' and Latinas' racial self-identifications. *Ethnic and Racial Studies*. 2008, **31**(5), 899–934. ISSN 0141-9870.

GONZÁLEZ, Christina, GÁNDARA, Patricia. Why We Like to Call Ourselves Latinas. *Journal of Hispanic Higher Education*. 2005, **4**(4), 392–398. ISSN 1538-1927.

Hate Crime Statistics [online]. FBI, 1995– [cit. 12.3.2015]. Dostupné z: <http://www.fbi.gov/about-us/cjis/ucr/hate-crime>

HEMPHILL, F. Cadelle, VANNEMAN, Alan. *Achievement Gaps*. [online]. Washington, DC: U.S Department of Education, 2011 [cit. 8.3.2015]. Dostupné z: <http://nces.ed.gov/nationsreportcard/pdf/studies/2011459.pdf>

HUMES, Karen R., JONES, Nicholas A., RAMIREZ, Roberto R. *Overview of Race and Hispanic origin: 2010*. [online]. U.S. Census Bureau, 2011 [cit. 26.1.2015]. Dostupné z: <http://www.census.gov/prod/cen2010/briefs/c2010br-02.pdf>

CHAVEZ, Manuel, WHITEFORD, Scott, HOEWE, Jennifer. Reporting on Immigration: A Content Analysis of Major US Newspapers' Coverage of Mexican Immigration. *Norteamérica: Revista Académica del CISAN-UNAM*. 2010, **5**(2), 111–125. ISSN 1870-3550.

ICELAND, John, SCOPILLITI, Melissa. Immigrant Residential Segregation in US Metropolitan Areas, 1990–2000. *Demography*. 2008, **45**(1), 79–94. ISSN 0070-3370.

ICELAND, John, NELSON, Kyle A. Hispanic Segregation in Metropolitan America: Exploring the Multiple Forms of Spatial Assimilation. *American Sociological Review*. 2008, 73(5), 741–765. ISSN 0003-1224.

KRAEPLIN, Camille, SUBERVI-VELEZ, Federico A. Latinos in the Mainstream Media: A Case Study of Coverage in a Major Southwestern Daily. In: RÍOS, Diana I., MOHAMED, Ali N., eds. *Brown and Black Communication: Latino and African American Conflict and Convergence in Mass Media*. Westport : Praeger, 2003, s. 105–122. ISBN 978-0313316500.

KOCHHAR, Rakesh. The Occupational Status and Mobility of Hispanics. In: *Pewhispanic.org* [online]. 15.12.2005 [cit. 8.3.2015]. Dostupné z: <http://www.pewhispanic.org/2005/12/15/the-occupational-status-and-mobility-of-hispanics/>

KROGSTAD, Jens M., LOPEZ, Mark H. Hispanic Nativity Shift. U.S. births drive population growth as immigration stalls. In: *Pewhispanic.org* [online]. 29.4.2014 [cit. 8.3.2015]. Dostupné z: <http://www.pewhispanic.org/2014/04/29/hispanic-nativity-shift/>

LOPEZ, Mark H. Hispanic or Latino? Many don't care, except in Texas. In: *Pewresearch.org* [online]. 28.10.2013 [cit. 5.3.2015]. Dostupné z: <http://www.pewresearch.org/fact-tank/2013/10/28/in-texas-its-hispanic-por-favor/>

LOPEZ, Mark H., MORIN, Rich, TAYLOR, Paul. Illegal Immigration Backlash Worries, Divides Latinos. Discrimination, Deportation, Detainment and Satisfaction. In: *Pewhispanic.org* [online]. 2010 [cit. 5.3.2015]. Dostupné z: <http://www.pewhispanic.org/2010/10/28/iii-discrimination-deportation-detaiement-and-satisfaction/>

MASSEY, Douglas S., CAPOFERRO, Chiara. The Geographic Diversification of American Immigration. In: MASSEY, Douglas S., ed. *New Faces in New Places: The Changing Geography of American Immigration*. Russell Sage Foundation, 2008, s. 25–50. ISBN 978-0-87154-568-2.

MCCOMBS, Maxwell E. Agenda setting: nastolování agendy: masová média a veřejné mínění. Praha : Portál, 2009. 251 s. ISBN 978-80-7367-591-2.

Merriam-Webster Online Dictionary. Hispanic. In: *Merriam-webster.com* [online]. ©2015a [cit. 31.1.2015]. Dostupné z: <http://www.merriam-webster.com/dictionary/hispanic>

Merriam-Webster Online Dictionary. Latino. In: *Merriam-webster.com* [online]. ©2015b [cit. 31.1.2015]. Dostupné z: <http://www.merriam-webster.com/dictionary/latino>

MONTALVO, Daniela, TORRES, Joseph. The Network Brownout Report 2006: The Portrayal of Latinos and Latino Issues in Network Television News. In: *Annual Meeting of the National Association of Hispanic Journalists*. Washington DC : 2006. s. 1–23.

NATIONAL CENTER FOR EDUCATION STATISTICS. Fast Facts. Dropout rates. [graf]. In: *Nces.ed.gov* [online]. 2014 [cit. 8.3.2015]. Dostupné z: <http://nces.ed.gov/fastfacts/display.asp?id=16>

PADÍN, José A. The Normative Mulattoes: The Press, Latinos, and the Racial Climate on the Moving Immigration Frontier. *Sociological Perspectives*. 2005, **48**(1), 49–75. ISSN 0731-1214.

PASSEL, Jeffrey S., COHN, D’Vera. Unauthorized Immigrant Population: National and State Trends, 2010. In: *Pewresearch.org* [online]. 1.2.2011 [cit. 8.3.2015]. Dostupné z: <http://www.pewhispanic.org/2011/02/01/unauthorized-immigrant-population-brnational-and-state-trends-2010/>

PAULIN, Lisa. Driving Under the Influence of 9/11: Latino Marginalization Reflected in North Carolina Newspapers. In: *Annual Meeting of the National Communication Association 94th Annual Convention*. San Diego : 2008, s. 1–42.

POINDEXTER, Paula M., SMITH, Laura K., HEIDER, Don. Race and Ethnicity in Local Television News: Framing, Story Assignments, and Source Selections. *Journal of Broadcasting & Electronic Media*. 2003, **47**(4), 524–536. ISSN 0883-8151.

SANDOVAL, Juan, ORTIZ, Gloria. Towards an Analytic Pan-Latino Concept. In: *Annual Meeting of the American Sociological Association*. Montreal : 2006, s. 1–28.

SANTA ANA, Otto. 'Like an animal I was treated': Anti-immigrant metaphor in US public discourse. *Discourse & Society*. 1999, **10**(2), 191–224. ISSN 0957-9265.

SCHULZ, Winfried, SCHERER, Helmut, HAGEN, Lutz M., REIFOVÁ, Irena, KONČELÍK, Jakub. *Analýza obsahu mediálních sdělení*. 3. vyd. Praha: Karolinum, 2011. 149 s. Učební texty Univerzity Karlovy v Praze. ISBN 978-80-246-1980-4.

SUÁREZ-OROZCO, Marcelo M., PÁEZ, Mariela. Introduction. The Research Agenda. In: *Latinos: remaking America*. Berkeley : University of California Press, 2002, s. 1–38. ISBN 0-520-23486-3.

TAYLOR, Paul, LOPEZ, Mark H., MARTÍNEZ, Jessica, VELASCO, Gabriel. When Labels Don't Fit: Hispanics and Their Views of Identity. Language Use among Latinos. In: *Pewhispanic.org* [online]. 4.4.2012. [cit. 8.3.2015]. Dostupné z: <http://www.pewhispanic.org/2012/04/04/iv-language-use-among-latinos/>

TEXAS DEPARTMENT OF STATE HEALTH SERVICES. Texas Population, 1995. [tabulka]. In: *Dshs.state.tx.us* [online]. Poslední změna 18.2.2011 [cit. 8.3.2015]. Dostupné z: <https://www.dshs.state.tx.us/chs/popdat/ST1995.shtm>

TIPPETT, Rebecca. North Carolina's Hispanic Population. In: *Demography.cpc.unc.edu* [online]. 7.10.2014 [cit. 8.3.2015]. Dostupné z: <https://demography.cpc.unc.edu/2014/10/07/north-carolinas-hispanic-population/>

TRAMPOTA, Tomáš, VOJTĚCHOVSKÁ, Martina. *Metody výzkumu médií*. Praha : Portál, 2010. 293 s. ISBN 978-80-7367-683-4.

U.S. CENSUS BUREAU. Facts for Features: Hispanic Heritage Month 2014: Sept. 15–Oct. 15. In: *Census.gov* [online]. 8.9.2014. Poslední změna 15.10.2014 [cit. 18.3.2015]. Dostupné z: <http://www.census.gov/newsroom/facts-for-features/2014/cb14-ff22.html>

U.S. CENSUS BUREAU. Selected Social Characteristics of All Persons and Hispanic Persons, by Type of Origin: March 1995 [tabulka]. In: *Census.gov* [online]. 3.2.1998 [cit. 8.3.2015]. Dostupné z: <http://www.census.gov/population/hispanic/files/1995/sumtab-1.txt>

VALDEÓN, Roberto A. The use of Latin American, Hispanic and Latino in US academic articles, 2000–2010. *Terminology*. 2013, **19**(1), 112–137. ISSN 0929-9971.

WANG, Wendy. *The Rise of Intermarriage*. [online]. Pew Research Center, 2012 [cit. 8.3.2015]. Dostupné z: <http://www.pewsocialtrends.org/files/2012/02/SDT-Intermarriage-II.pdf>

WATERS, Mary C., JIMÉNEZ, Tomás R. Assessing Immigrant Assimilation: New Empirical and Theoretical Challenges. *Annual Review of Sociology*. 2005, **31**, 105–125. ISSN 0360-0572.